

Spoštovane bralke in bralci,

začelo se je novo leto – leto novih priložnosti, svežih idej in pogumnih korakov naprej.

Občinsko glasilo je bilo v preteklem letu vaš glas – glas vaših zgodb in uspehov. Z veseljem smo spremljali, kako bogato je življenje v naši občini. Poročali smo o številnih kulturnih prireditvah, športnih dosežkih, humanitarnih akcijah, pa tudi o drobnih trenutkih, ki nas povezujejo. Hvaležni smo vam za podporo in povratne informacije, ki so nas motivirale k ustvarjanju še boljšega in bolj relevantnega Lista iz Markovcev.

Novo leto je kot prazen list, ki čaka, da ga zapolnimo s smelimi idejami in toplimi zgodbami. Tako se bomo tudi letos trudili poročati o vseh pomembnih dogodkih, projektih in ljudeh, ki so srce naše skupnosti. A časopis ni zgolj delo uredništva – je tudi vaše ogledalo. Zato vas vabimo, da tudi sami sodelujete – delite z nami vaše predloge, zgodbe in fotografije ter tako soustvarjate vsebino, ki je namenjena vsem nam.

Naj bo leto 2025 leto, ko bomo skupaj rastle, se učili in ustvarjali lepši svet – korak za korakom.

Hvala, ker ste z nami – kot bralci, kritiki in soustvarjalci.

Darko Štrafela,
odgovorni urednik

Foto: Kaissa

BESEDA ŽUPANA

Spoštovane občanke in občani,

Leto, ki je za nami, nas je še enkrat opomnilo, kako pomembna sta sodelovanje in medsebojna pomoč. V naši občini smo dokazali, da znamo stopiti skupaj, premagovati izzive in ustvarjati prijaznejše okolje za vse generacije.

Občino bogati pestrost projektov in aktivnosti, ki jih izvajamo z mislijo na vaše potrebe in prihodnost. Uspešno smo zaključili več projektov, ki prispevajo k temu, da nam je v naši občini lepše in boljše. Posebej ponosni smo lahko na trajnostne projekte, kot so urejanje zelenih površin in spodbujanje uporabe obnovljivih virov energije.

Ob tem pa ne smemo pozabiti na pomen ohranjanja naše bogate kulturne dediščine. Eden izmed osrednjih dogodkov v naši občini je Markovski fašenk, ki že dolga leta združuje generacije in nas spominja na pomembnost ohranjanja starih običajev, šeg in navad, saj je naše področje že od nekdaj daleč naokoli najbogatejše s tem. Pustna tradicija, ki jo negujemo z ljubeznijo in ponosom, presega le zabavo – to je čas, ko skozi maske in običaje, šege in navade povezujemo skupnost ter ohranjamo zgodovino za prihodnje rodove. Zahvala gre vsem, ki prispevate k organizaciji fašenka, še posebej ljudem, ki živite ob trasi povorke, kulturnim in gasilskim društvom ter številnim prostovoljcem, ki poskrbite, da ta dogodek vsako leto znova zaživi v vsem svojem sijaju. Potrebno se je zahvaliti vsem, ki že nekaj tednov ali mesecev pred fašenkom pripravljajo rekvizite za nastop na našem, markovskem in še na ostalih fašenkah po drugih občinah.

Ključno vlogo pri razvoju naše občine igrajo tudi številna druga društva in ustanove. Prostovoljni gasilci, združeni v mladi Gasilski zvezi Markovci-Cirkulane-Zavrč, s svojo predanostjo skrbijo za našo varnost in aktivno sodelujejo pri številnih dogodkih. Kulturna društva nas razveseljujejo s prireditvami, ki ohranjajo našo identiteto, šolski in vrtčevski kolektivi pa neutrudno vlagajo v našo prihodnost, saj ustvarjajo spodbudno okolje za učenje in rast naših otrok.

Športna društva spodbujajo zdrav življenjski slog in navdušujejo z dosežki ter organizacijo rekreativnih dogodkov, ki povezujejo ljudi. Tudi ostala društva – od mladinskih do upokojenskih – prispevajo k bogatemu dogajanju in medsebojnemu povezovanju v naši občini.

Pogled usmerjamo tudi v prihodnost – v pripravi so projekti za razvoj turistične ponudbe, gradnjo kolesarskih poti in izboljšanje oskrbe s pitno vodo. Prepri-

čan sem, da lahko s skupnimi močmi uresničimo vse te načrte in še naprej ustvarjamo občino, na katero bomo ponosni vsi. Letos bomo zaključili vse projekte, za katere smo pridobili nepovratna sredstva: Športni park Korant v Markovcih, širitev in nadgradnjo čistilne naprave v Markovcih, rekuperacijo in klimatizacijo naše osnovne šole in kolesarsko stezo Stojnci-Borl. Pripravili in načrtali bomo še veliko drugih projektov. Naj vas ob tej priložnosti povabim, da še

naprej sodelujete v življenju naše skupnosti. Vaše pobude, predlogi in pomoč so ključnega pomena za doseganje skupnih ciljev. Hvala, ker skupaj pišemo uspešno zgodbo naše občine. Naj bo leto pred nami polno dobrih zgodb, novih priložnosti in še močnejšega občutka skupnosti.

Milan Gabrovec, prof.
župan

INFORMACIJE OBČINSKE UPRAVE

USTAVLJEN POSTOPEK PRIDOBIVANJA POGODB ZA UVEDBO LOKALNEGA NAMAKALNEGA SISTEMA (LNS) NA KOMASIRANEM OBMOČJU »MARKOVCI – JUG«

Zaključen je II. poziv lastnikom kmetijskih zemljišč k podpisu pogodbe o uporabi lokalnega namakalnega sistema Markovci (LNS). Tudi tokrat je bil odziv s strani lastnikov zemljišč nezadosten, da bi lahko zadostili pogojem razpisa. Za dodelitev nepovratnih sredstev se namreč zahteva pridobitev soglasij s strani lastnikov zemljišč, tj. sklenjene pogodbe s strani lastnikov kmetijskih zemljišč o uporabi lokalnega namakalnega sistema v deležu 67 % predvidene površine namakanja. Kljub ponovljenem pozivu lastnikom nam ni uspelo doseči zahtevanega deleža te površine, zato so kakršnekoli aktivnosti občine za nadaljevanje postopka za dodelitev sredstev onemogočene.

Prikaz komasacijskega območja Markovci-jug s prikazom parcel, za katera je pridobljeno soglasje za LNS (obarvano)

Glede na vedno intenzivnejša sušna obdobja je bilo pričakovati, da je interes lastnikov zemljišč za zagotavljanje stabilne oskrbe z vodo na svojih kmetijskih površinah bistveno večji, a očitno temu ni tako. Občina je tako izvedla že tretji poizkus uvedbe lokalnega sistema na območju komasacije Markovci-jug. Prvega leta 2012, takoj po izvedbi agromelioracijskih del, nato leta 2015 in v lanskem letu, ko smo lastnike pozivali dvakrat. Občina Markovci, RS in kohezijski skladi EU, so za vsa ta obdobja zagotavljala finančna sredstva za izvedbo projekta, z leti so se tudi nekoliko omilili razpisni pogoji za dodelitev sredstev. Ker je bil pri vsaki pobudi za uvedbo postopka izvedbe odziv lastnikov zemljišč nezadosten, se postopek uvedbe lokalnega namakalnega sistema na komasiranem območju Markovci-jug ustavlja zaradi nezadostne zainteresiranosti lastnikov zemljišč.

PRIČETEK GRADNJE KOLESARSKE STEZE DO BORLA V ZAČETKU PRIHODNJEGA MESECA

V prejšnji številki Lista iz Markovcev smo vas obveščali o podpisu gradbene pogodbe med investitorji in izvajalcem gradbenih del za gradnjo kolesarske steze ob glavni cesti R1-22, v odseku Stojnci - Borl. Glavni investitor projekta je Ministrstvo za infrastrukturo - DRSI, v projektu pa sodelujeta Občina Gorišnica in Občina Markovci, saj kolesarska steza poteka na njunem območju. Občina Markovci je v projektu udeležena v delu predavitve primarnega vodovodnega omrežja, ki poteka v trasi kolesarske steze in v delu pokritja stroška izgradnje prehoda za pešce v naselju Stojnci (pri križu). Izvajalec del je Cestno podjetje Ptuj d.d.

V času gradnje pričakujemo krajše občasne zapore na omenjenem odseku glavne ceste. Prav tako bo v času gradnje otežen dostop do kmetijskih zemljišč na tem odseku ceste, zato prosimo vse uporabnike

ceste, predvsem pa lastnike kmetijskih zemljišč, za razumevanje v času gradnje.

PODELITEV KONCESIJE NA PODROČJU RAVNANJA Z ODPADKI ZA OBDOBJE 15 LET

20. decembra 2024 je v sejni sobi Občine Markovci potekal slavnosti podpis koncesijskih pogodb o izvajanju gospodarskih javnih služb zbiranja določenih vrst komunalnih odpadkov, obdelave določenih vrst komunalnih odpadkov in odlaganja ostankov obdelanih komunalnih odpadkov v Občinah Gorišnica, Hajdina, Juršinci in Markovci, ki so izvedle skupni javni razpis za podelitev koncesije za obdobje 15 let. Skupni javni razpis je po pooblastilu občin izvedla Občina Markovci.

Izbrani koncesionar, Čisto mesto Ptuj d.o.o., skupaj s partnerjema Saubermacher Slovenija d.o.o. in Javne službe Ptuj d.o.o. ter podizvajalcem Komunala Slovenska Bistrica d.o.o., je dejavnost začel izvajati s 1. 1. 2025, o čemer so bili uporabniki pravočasno pisno obveščeni.

Podpis koncesijskih pogodb o izvajanju dejavnosti ravnanja z odpadki

Županovi sprejemi oz. drugi dogodki ob koncu leta 2024

Župan Občine Markovci, Milan Gabrovec, je tako kot pretekla leta, tudi konec leta 2024, pripravil številne sprejeme oz. druge dogodke.

V torek, 19. novembra 2024, je potekalo tradicionalno srečanje starejših občanov nad 70 let. Srečanje je potekalo v Večnamenski dvorani Bukovci, kjer je po odigrani predstavi Martin Krpan, ki so jo pripravili učenci Osnovne šole Markovci in nagovoru župana, sledila pogostitev udeležencev. Srečanje je spremljala glasba nekdanjih članov in ansambla Prerod, ob kateri so nekateri celo zaplesali. Prijetno druženje se je zaključilo v večernih urah.

20. novembra 2024 je župan Milan Gabrovec organiziral že tradicionalni

sprejem novorojencev, rojenih v letu 2023. V uvodnem nagovoru je povedal, da je letošnji sprejem zanj še toliko bolj čustven, saj se je sprejema udeležil tudi njegov mlajši sin. Po nagovoru je obdaril novorojence z darilom, mamicam pa podelil vrtnice. Sprejemu je sledilo prijetno druženje in pogostitev v mansardi občinske stavbe.

Sprejem novorojencev, rojenih v letu 2023

Foto: OU Markovci

V začetku decembra, 4. 12. 2024, je sledilo srečanje krvodajalcev. Po nagovoru in zahvali župana ter podelitvi priznanj za nesebično in požrtvovalno pomoč krvodajalcev, ki vsakodnevno z darovano krvjo rešujejo naša življenja, je župan Milan Gabrovec prisotne obdaril z manjšim darilom ter jih po uradnem delu pogostil v prostorih mansarde, kjer se je srečanje nadaljevalo v bolj sproščenem vzdušju.

Sprejem krvodajalcev pri županu

Foto: OU Markovci

Prvič od ustanovitve Občine Markovci je župan 6. decembra 2024 organiziral dogodek 'Prižig lučk' pred občinsko stavbo. K sodelovanju na do-

Foto: OU Markovci

godku je povabil domača društva, ki so poskrbela za pogostitev na stojnicah. Društvo podeželskih žena Občine Markovci je poskrbela za pripravo ocvrtih 'mišk' in za peko palačink za najmlajše, Turistično društvo Občine Markovci pa za pripravo praženega krompirja in kuhanega vina; najmlajši so se lahko ogreli s čajem. Obiskovalcem je bila na voljo tudi ponudba medu in medenih izdelkov domačih pridelovalcev, ki sta se odzvala povabilu k sodelovanju, Marte Bezjak in Jožeta Vrtiča. Na prižigu lučk nas je obiskal tudi Miklavž s parklji.

Foto: OU Markovci

Foto: OU Markovci

Dogodka se je udeležila številna množica, zato je župan ob nagovoru, v katerem je poudaril pomen skupnosti in prižigu lučk, ki so razsvetlile in praznično obarvale središče občine, z gotovostjo obljubil, da bo dogodek postal tradicionalen. Na tem mestu se opravičujemo vsem voznikom, saj na dogodku nismo pričakovali tako številčne množice. V naslednjem letu bo poskrbljeno za zaporo ceste in obvoz prometa.

Foto: OU Markovci

Prižig lučk pred občinsko stavbo

Foto: OU Markovci

V ponedeljek, 9. decembra 2024, je že drugo leto zapored v Občino Markovci prispel čisto pravi Božičkov nabiralnik. Dogodek pisanja pisem Božičku je potekal v 'Božičkovi deželi' v neposredni bližini vrtca, ki so jo pripravili uslužbenci Vrtca Markovci. Pisanje pisem je potekalo na toplem, v avli vrtca, kjer je v tistem času delovala čisto prava 'Božičkova pisarna' ob prisotnosti palčic, ki so otroke usmerjale vse do oddaje pisma v nabiralnik. Ob oddaji pisma so palčice poskrbele, da je vsak otrok na roko prejel Božičkov žig, nato pa so tako otroke kot njihove starše postregle z medenjaki in toplim čajem, medtem ko so se sprehajali po čarobni 'Božičkovi deželi'. Božiček je poskrbel, da so vsi otroci, ki so pismo oddali, prejeli njegova uradna potrdila s

Foto: OU Markovci

Severnega pola, da je Božiček njihova pisma prebral in da so darila na poti. Otroci, ki se dogodka niso uspeli udeležiti, so lahko pismo naslednja dva dni še oddali v Božičkov nabiralnik, ki se je nato nahajal v avli občine.

Foto: OU Markovci

Tradicionalni novoletni županov sprejem

16. decembra 2024 je v Večnamenski dvorani v Bukovcih potekal tradicionalni prednovoletni sprejem za podjetnike in obrtnike, člane občinskega sveta in predstavnike njegovih delovnih teles in občinskih organov, predstavnike društev in organizacij, predstavnike javnih zavodov ter župane sosednjih občin. V nagovoru se je župan vsem zahvalil za uspešno sodelovanje in ustvarjanje boljših pogojev za skupni jutri ter spodbudil k nadaljnjemu skupnemu ustvarjanju v prihodnosti. Sledila je predstava 'Zdrava pamet', slovenskega igralca in televizijskega voditelja Nika Škrleca, ki je z možgansko monokomedijo, s katero se pogloblja v delovanje človeških možganov, naših misli in nepredvidljivih vragolij, ki nam jih vsakodnevno uganjajo, dodobra nasmejal prisotne in pridobil njihovo pozornost. Sledilo je prijetno druženje ob dobri hrani in pijači.

Foto: OŠ Markovci

Kot zadnji dogodek, ki je bil organiziran, je bil prihod Božička, ki je obdaril predšolske otroke. Z darilom je presenetil vse otroke s stalnim prebivališčem

v Občini Markovci, stare od dopolnjenega enega leta do vključno pet let. Obdaritev je potekala v Božičkovi deželi v torek, 17. decembra 2024, še pred tem pa so otroci uživali ob programu, ki so ga zanje pripravile vzgojiteljice Vrtca Markovci in je potekal v Večnamenski dvorani v Markovcih.

PROSTOFER
S NA POTI

Prostofer - povabilo

Občina Markovci vabi, da se pridružite projektu PROSTOFER - PROSTOVOLJNI ŠOFER. Občina Markovci je k projektu pristopila v okviru prostovoljne organizacije Zlata mreža, ki je ustanovljena z namenom izboljšanja kakovosti življenja starejših od 65 let, že v letu 2020. S projektom so od 11. junija 2020 zagotovljeni brezplačni prevozi za starostnike iz Občine Markovci, ki pokličejo v KLICNI CENTER na brezplačno številko 080 10 10. Klicni center je na voljo za rezervacije prevozov vsak delovnik med 8. in 18. uro, rezervacijo prevoza pa je potrebno najaviti vsaj 3 dni pred izvedbo storitve.

In kdo je lahko PROSTOFER? Vsak, ki ima veljavno vozniško dovoljenje in je v svojem prostem času pripravljen pomagati tistim, ki prevoze potrebujejo. Prav tako morajo imeti čut za pomoč svojim sopotnikom ter jim nesebično pomagati izstopiti iz avta, jih pospremiti do čakalnice pri zdravniku, počakati nanje med pregledom, pomagati nesti vrečke iz trgovine ... To so ljudje z velikim srcem. POSTANI PROSTOFER TUDI TI. Kako? Pokliči na tel. številko Občine Markovci 02 788 88 91 ali pošlji sporočilo preko elektronske pošte na tajnistvo@markovci.si.

Kolikšen delež sofinanciranja lahko pričakuje Občina Markovci iz državnega proračuna v letu 2025

Na podlagi določb Uredbe Ministrstva za finance o metodologiji za določitev razvitosti občin za leti 2024 in 2025 spada Občina Markovci med tistih 36 slovenskih občin, ki si lahko v letu 2025 obetajo sofinanciranja določenih projektov s strani državnega proračuna v višini do 70 odstotkov.

V Sloveniji se koeficient razvitosti občin izračunava na podlagi različnih razvojnih kazalnikov, kot so gospodarska aktivnost, zaposlenost, kakovost življenja, infrastruktura, demografski trendi in nekaterih drugih kazalnikov. Uskla-

obseg sofinanciranja investicij iz DP, v %	število občin
100	34
90	53
80	76
70	36
60	11
50	2
skupaj	212

Število občin, ki bodo upravičene do sofinanciranja investicij iz državnega proračuna po posameznih razredih.

jevanje teh vrednosti omogoča, da se ugotovijo razkoraki med posameznimi občinami in da se oblikujejo ukrepi za zmanjšanje neenakosti. Izračun razvitosti po omenjeni metodologiji deli občine v različne razrede, znotraj katerih lahko pričakujejo različno višino sofinanciranja projektov.

Povprečen koeficient razvitosti občin v državi je 1,00. Za Občino Markovci znaša 1,10 in jo uvršča med 47 najbolj razvitih občin v Sloveniji, katerim pa država v interesu zmanjševanja razlik v razvitosti namenja manjši delež sofinanciranja, kot občinam z nižjim koe-

ficientom. Posamezne občine, katerih koeficient razvitosti znaša 0,89 in manj lahko računajo tudi na 100 odstotni delež sofinanciranja določenih občinskih projektov iz državnega proračuna.

Posamezne sosednje občine lahko v letu 2025 računajo tudi na 80 % (Gorišnica, Dornava) oziroma 100 % (Cirkulane, Videm) delež sofinanciranja s strani države, v kolikor bo šlo za projekte, ki jih bo država dejansko sofinancirala, kar je odvisno od specifičnih ciljev države v letu 2025 in razpoložljivih sredstev v državnem proračunu.

Darko Štrafela

Koliko svetnikov bomo volili na lokalnih volitvah in kako bodo zaokrožene volilne enote

Ministrstvo za javno upravo je ob pripravi sprememb zakona o lokalnih volitvah lani opravilo analizo volilnih enot v občinah in pri 66 občinah po državi opazilo neskladja z načelom enakosti volilne pravice. Med njimi je tudi Občina Markovci. V skladu z zakonom o lokalnih volitvah mora Občinski svet do pomladi 2025 sprejeti odlok o določitvi volilnih enot, ki bo v skladu z načelom enakosti volilne pravice.

Iskanje konsenza med svetniki za sprejetje omenjenega odloka se je izkazalo za vse prej kot enostavno. Predlog odloka je bil umaknjen iz dnevnega reda 9. redne seje občinskega sveta in ni prestal glasovanja na 10. redni seji občinskega sveta, čeprav je imel pozitivno mnenje s strani Statutarne pravne komisije.

Kakšne možnosti imajo svetniki za oblikovanje odloka, ki bi zadostil načelu volilne enakosti?

Načelo enakosti volilne pravice, pomeni enako vrednost glasu vsakega volivca, zaradi česar se pri oblikovanju volilnih enot upošteva načelo, da se en član predstavniškega telesa voli na približno enako število volilnih upravičencev. Odstopanje od idealne volilne enote naj ne bi bilo večje od +/- 5 %.

Tako bo moral Občinski svet bodisi spremeniti meje volilnih enot, bodisi število volilnih enot ali pa število članov občinskega sveta.

Po poročilu Statutarne pravne komisije, na 10. redni seji Občinskega sveta, je bilo oblikovanih več predlog novega odloka, ki so predvidevali različno število volilnih enot in število svetnikov. Kljub številnim izračunom s poskusom združevanja volilnih enot do dopustne-

ga odstopanja, upošteva pri tem geografske značilnosti, do zakonsko sprejemljive in z vidika volivcev sprejemljive rešitve, do te ni bilo mogoče priti.

Kot sprejemljiv predlog, ki je bil usklajen na Statutarno pravni komisiji, je župan Občinskemu svetu Občine Markovci na 10. redni seji Občinskega sveta predlagal, da se za volitve članov občinskega sveta določi ena 1 volilna enota, ki zajema območje celotne Občine Markovci, voli pa se skupno sedem 7 članov občinskega sveta. Predlog ni bil sprejet, kar pomeni, da se bodo usklajevanja med svetniki nadaljevala. V kolikor pa Občinski svet ne bo uspelo do roka sprejeti odloka, bo v ureditev poseglo Ustavno sodišče Republike Slovenije.

Matematično občine ni težko razdeliti na volilne enote, ki zadostijo načelu enake volilne pravice. Težje je zadostiti drugemu načelu, po katerem bi naj

bile volilne enote čim bolj geografsko povezane in kompaktne, da se prepreči razdrobljenost. Predvsem pa je potrebno pri oblikovanju volilnih enot zagotoviti pošteno volilno geometrijo, ki služi demokraciji in ne volilni kalkulaciji političnih strank. V izogib tej skušnjavi poznamo primere, ko je oblikovanje volilnih enot bilo prepuščeno neodvisnim komisijam (strokovnjakom) namesto političnim strankam.

Drugih 65 občin po Sloveniji, ki morajo prav tako odpraviti nepravilnosti, se sooča s podobnimi težavami in vprašanji. Nekateri so že dosegli konsenz in sprejele odloke, druge poročajo, o tem, da je zadeva kompleksnejša kot se zdi in še ne vedo kakšne spremembe bodo naredile, tretje pa razmišljajo tudi o posvetovalnem referendumu.

Darko Štrafela

Decembra je potekala javna predstavitev projekta gradnja sončne elektrarne Zlatoličje-Formin

Ministrstvo za naravne vire in prostor v sodelovanju z Ministrstvom za okolje, podnebje in energijo ter investitorjem Dravskimi elektrarnami Maribor je lokalni javnosti v občinah Markovci in Gorišnica decembra predstavilo študijo variant, okoljsko poročilo in predlog državnega prostorskega načrta (DPN) za gradnjo sončne elektrarne Zlatoličje-Formin, ki je trenutno ena največjih načrtovanih sončnih elektrarn v Sloveniji. Njena moč bo znašala 24,5 MW.

Projekt predvideva izgradnjo sončne elektrarne na brežinah dovodnih in odvodnih kanalov hidroelektrarne Zlatoličje in hidroelektrarne Formin. Po načrtu bo obstoječa energetska infrastruktura brežin kanala reke Drave izkoriščena za dodatno proizvodnjo električne energije

z namestitvijo osmih segmentov fotonapetostnih modulov.

Del elektrarne bo zgrajen tudi na območju Občine Markovci. Na območju lokacije SE Formin, ki poseže z DPN tudi v našo Občino, se načrtuje izgradnja treh segmentov fotonapetostnih modulov. Vsak segment bo imel svojo transformatorsko postajo, povezava med njimi bo izvedena z 20 kV kablom, elektrarna pa bo priključena na 110 kV prenosno omrežje. Potrebna oprema pa bo nameščena na brežine derivacijskega kanala. Vzdrževalne poti bodo potekale po obstoječih poteh na kroni nasipov in po obstoječih poljskih poteh, ki se jih bo po potrebi rekonstruiralo (razširilo in utrdilo).

Na javni razgrnitvi projekta v Občini Markovci, na območje katere projekt prostorsko posega, so udeleženci javne

Sončna elektrarna Zlatoličje-Formin Obstoječi segment 5

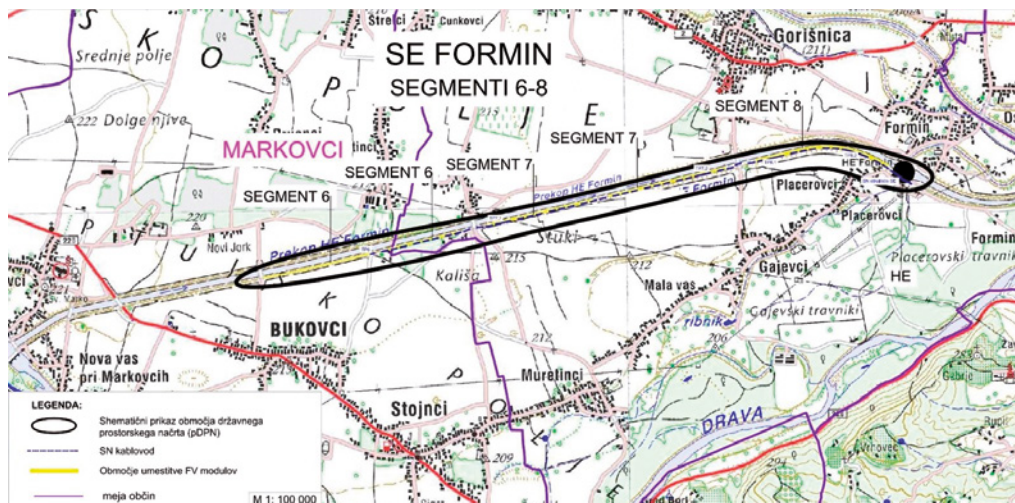

razgrnitve projekta izpostavili posamično vprašanja glede vplivov izgradnje sončne elektrarne na okolje. Sami realizaciji projekta niso nasprotovali.

Časovnica izvedbe projekta predvideva pridobitev gradbenega dovolje-

nja za december 2025. Gradnja se bo predvidoma začela leta 2026, začetek obratovanja elektrarne pa je načrtovan za leto 2027.

Darko Štrafela

Shematični prikaz DPN

AKTUALNI JAVNI RAZPISI

JAVNI RAZPIS ZA SOFINANCIRANJE PROGRAMOV ŠPORTA V OBČINI MARKOVCI ZA LETO 2025

Rok / aktualno do: 5. 2. 2025

Občina Markovci v skladu s sprejetim Letnim programom športa Občine Markovci za leto 2025 razpisuje sredstva za sofinanciranje športnih programov za leto 2025 v skupni višini 60.000,00 €.

JAVNI RAZPIS ZA SOFINANCIRANJE KULTURNIH PROGRAMOV, KI JIH BO V LETU 2025 OBČINA MARKOVCI SOFINANCIRALA IZ OBČINSKEGA PRORAČUNA

Rok / aktualno do: 28. 2. 2025

Občina Markovci objavlja Javni razpis za sofinanciranje kulturnih programov 2025, s katerim zagotavlja za uresničevanje javnega interesa na področju kulture sredstva iz proračuna.

DOGODKI V NAŠI OBČINI

Praznične delavnice z obiskom enega od decembrskih dobrih mož v Prvencih, Borovcih, Novi vasi in Stojncih

*Cin, cin, cin,
cin, cin, cin,
zvončki pojejo,
lep je ta božični čas,
ki prinaša zimo v vas ...*

Tako veselo je bilo slišati pesem na 3. adventno nedeljo, ko so se v Vaško-gasilskem domu v Prvencih spet zbrali otroci in njihovi starši.

Že tradicionalno so moči združili PGD, VO in PD Prvenci-Strelci in pripravili praznične delavnice, na katerih so otroci iz Prvencev in Strelcev skupaj s svojimi starši izdelovali božične okraske iz modelirne mase in odpadne embalaže. V sproščenem vzdušju ob glasbi so se tako družili, klepetali in se na koncu tudi okrepčali s hrano, pijačo, sadjem in bonboni.

Po zaključku delavnic je otroke obdaril eden izmed dobrih mož – tokrat so priklicali Božička, ki je prišel v spremstvu dveh palčic pomagalic. Zares lepo je bilo videti veselje na obrazih vseh obdarjenih otrok, ki so z navdušenjem pogledali v darilne vrečke; še bolj veseli

pa so bili fotografirani in druženja z Božičkom. Zahvaljujemo se Gasilskemu društvu, Prosvetnemu društvu ter Vaškemu odboru Prvenci-Strelci, da ohranjajo tradicijo prijetno ustvarjalnega druženja v najlepšem mesecu leta.

Andreja Dovečar Šegula

V soboto, 7. decembra 2024, so tudi gasilci PGD Borovci skupaj z vaškim odborom Borovci in podeželskimi ženami Borovci priredili skupne delavnice in Miklavževanje.

Otroci so skupaj s starši izdelovali navadne kekse in medenjake, drugi pa so ustvarjali okraske iz das mase, da so lahko doma okrasili smrekico. Ko so bili medenjaki in kekci pečeni, so se takoj okrepčali z njimi, saj so bili odlični. Okrepčali so se tudi s toplim čajem in sokovi.

Po končanih delavnicah jih je obiskal sveti Miklavž in obdaril pridne otroke, kar je še bolj popestrilo sobotni večer. Delavnice so zaključili v prijetnem in sproščenem druženju.

Hvala podeželskim ženam za odlično

Miklavževanje v Borovcih

Foto: Ines Strelec

pripravljeno testo za kekse in medenjake, hvala tudi vaškemu odboru za obisk sv. Miklavža. Na koncu pa še iskrena hvala vsem, ki ste se udeležili delavnic in druženja.

Ines Strelec

5. decembra, ko začne Sonce zahajati, se tako kot vsako leto na pot poda sv. Miklavž tudi po Novi vasi pri Markovcih. Tudi lani je bilo tako. Ta dobri mož je bil seznanjen s tem, da imamo v Novi vasi precej pridnih otrok, katere bi bilo treba obiskati.

Tako smo se člani vaškega odbora ter člani domačega prostovoljnega gasilskega društva odločili, da tudi letos za otroke pripravimo nekaj, da jim polepšamo ta večer. Tako kot že nekaj let zapored smo pripravili pravi pravcati mini kino, kjer smo si vsi skupaj, tako otroci kot

njihovi starši, dedki ter babice ogledali risanko Bikec Ferdinand. Kot pa se za pravi kino spodobi, je vsak otrok dobil svojo vstopnico, manjkalo pa ni niti obveznih kolic in ledenega čaja.

Po ogledu risanke, katera vsako leto navduši obiskovalce, je sledil prihod Miklavža s spremstvom. Lahko smo se prepričali, da so naši otroci zelo pridni, saj parklji niso odnesli niti enega. Vse pa je Miklavž bogato obdaril.

Miklavževanje v Novi vasi pri Markovcih

Foto: VO Nova vas pri Markovcih

Božiček v Prvencih

Foto: Andreja Dovečar Šegula

Na koncu pa smo za vse obiskovalce pripravili še topel čaj, za tiste, ki pa jih je malo bolj zeblo, pa tudi kuhano vino.

Veseli nas, da je ta dogodek že nekaj let prijetno druženje različnih generacij, kakor tudi srečanje vaščanov, kateri še danes živimo v Novi vasi s tistimi, kateri so si družine ustvarili v katerem drugem kraju, pa se z otroki še zmeraj radi vrnejo med svoje prijatelje.

Alenka Petrovič

Gasilke in gasilci PGD Stojnci smo se pred 3 leti odločili, da za vse otroke iz vasi organiziramo ustvarjalne božične delavnice, kjer otroci izdelujejo praznične voščilnice, ki jih nato razdelimo po hišah vsem vaščanom in vaščankam.

Ker se je že prvo leto izkazalo, da je ideja mladim in tudi njihovim staršem všeč, smo letos tako delavnice izpeljali

Božične delavnice v Stojncih

Foto: PGD Stojnci

že tretjič zaporedoma.

Zelo nas veseli, da je obisk vsako leto številčnejši. Najpomembnejše je, da otroci pri ustvarjanju uživajo.

Na delavnicah ob voščilnicah vsako

leto nastanejo še številni praznični okras, s katerimi najmlajši okrasijo božično drevesce v gasilskem domu, ostale svoje izdelke pa lahko odnesejo domov.

Poskrbeli smo tudi za lačne trebušč-

ke; okrepčali in posladkali so se z dobrotami, ki smo jih pripravili.

Vsa leta nas ob tem podpira vaški odbor, ki se mu zahvaljujemo in ne dvomimo na uspešno nadaljnje sodelovanje.

Za izpeljane delavnice se v veliki meri zahvaljujemo Silvi Meznarič, ki je letos prevzela vodenje. Velika zahvala gre tudi vsem palčkom pomagalkom, ki so vsako leto pomagali izpeljati delavnice; Ti so: Mirjana Vrabec, Leonida Poljanec, Peter Meznarič, Štefka Slanič, Dejan Zemljarič, Anja Furjan, Anja Lenart, Teja Slanič, Tamara Slanič, Žan Črešnik Predan, Tilen Lenart.

Nadebudni mladi Stojnčani, znova se vidimo na božičnih delavnicah v letošnjem decembru.

Se že veselimo vašega obiska.

Štefka Slanič, Anja Lenart

Advent v Stojncih združil številne vaščane

Foto: TM

Prihod Božička pred gasilskim domom

Vaški odbor Stojnci, ki ga vodi Simon Matuš, se je tudi v letošnjem adventu odločil organizirati projekt Advent v Stojncih.

Po lanskem prebitju ledu in dobrem obisku so letos projekt še nadgradili. V

štirih adventnih tednih so na »gmejni« v središču vasi vaščankam in vaščanom ter tudi ostalim morebitnim obiskovalcem ponudili sprva kratek kulturni program s sproščeno igro ali dvema, nato pa nadaljevali druženje ob toplih napitkih in sladkih dobrotah. Letošnja

novost so bile stojnice, na katerih so se predstavljali vaški domači obrtniki, prav tako odprt ogenj, za katerega so poskrbeli domači gasilci. Za najmlajše je bilo vsako nedeljo poskrbljeno z ustvarjalnimi delavnicami v prostorih vaškega doma. Središče vsega je bil adventni venec, narejen izpod rok članov vaškega odbora, ki ga je na prvo adventno nedeljo blagoslovil farni župnik.

Zadnjo adventno nedeljo so bili dogajanje zaradi slabega vremena primorani prestaviti v gasilsko dvorano, kjer so projekt sklenili z obiskom Božička. Bilo je veliko presenečenje za vse najmlajše, pa tudi za vse ostale, saj je Božiček nazadnje našo vas obiskal pred več kot tridesetimi leti. Vabilu na obisk se je odzvalo mnogo

mladih družin, kar je še posebej vzpodbudno, saj si člani vaškega odbora želijo povezati čim več vaščanov.

Zahvala gre vsem, ki so se vsako nedeljo potrudili in pripravili druženje, vsem, ki so sodelovali v kulturnem programu ter tudi vsem vaščanom za obisk. Vsako nedeljo se nas je zbralo več. To dokazuje, da je druženje ter potreba po medsebojnem povezovanju še kako potrebna.

Vse to daje vaškemu odboru energije za organiziranje tovrstnih aktivnosti tudi v bodoče.

Alenka Domanjko Rožanc

Vabljeni v potujočo knjižnico

Bibliobus												
RAZPORED OBISKOV 2025												
POSTAJALIŠČE	DAN	URA	JAN	FEB	MAR	APR	MAJ	JUN	SEP	OKT	NOV	DEC
BOROVCI/GD	PON	16.30 do 17.30	6. in 27.	17.	10. in 31.	-	12.	2.	1. in 22.	13.	3. in 24.	15.
STOJNCI/VD	PON	14.00 do 15.00	6. in 27.	17.	10. in 31.	-	12.	2.	1. in 22.	13.	3. in 24.	15.
BUKOVCI/GD	PON	13.10 do 13.40	6. in 27.	17.	10. in 31.	-	12.	2.	1. in 22.	13.	3. in 24.	15.
MARKOVCI/OŠ	PON	12.00 do 13.00	6. in 27.	17.	10. in 31.	-	12.	2.	1. in 22.	13.	3. in 24.	15.
SOBETINCI/GD	PON	15.30 do 16.00	6. in 27.	17.	10. in 31.	-	12.	2.	1. in 22.	13.	3. in 24.	15.

Legenda:

AP – avtobusna postaja; DU – dom upokoencev; GD – gasilski dom; OŠ – osnovna šola; REST – restavracija; RP – romarsko parkirišče; TRG – trgovina; VD – vaški dom; VRT – vrtec; ZAV – zavod; – praznik

Gradivo lahko predhodno naročite ali rezervirate preko spleta v okolju COBISS Moja knjižnica ali s poslanim SMS sporočilom na telefonsko številko 051 310 594.

V bibliobusu Knjižnice Ivana Potrča Ptuj je na voljo gradivo za otroke, mladostnike in odrasle. V naših krajih bo potujoča knjižnica v letu 2025 prisotna ob ponedeljkih, od septembra do konca junija, po priloženem razporedu. Knjižnično gradivo si bo mogoče izposoditi v Markovcih, Bukovcih, Stojncih, Sobetincih in Borovcih.

V Sloveniji deluje okrog 12 potujočih

knjižnic, ki obiskujejo 84 občin. Letno jih obiše okrog 126.000 obiskovalcev, ki si izposodijo preko 730.000 enot knjižničnega gradiva.

Bibliobus Knjižnice Ivana Potrča Ptuj prevaža okrog 7.000 enot knjižničnega gradiva, katerega redno ažurirajo z novjšim in aktualnim gradivom, samo gradivo lahko tudi rezervirate in ga prevzamete ob naslednjem obisku bibliobusa.

Foto: SM

Projekt Advent v Stojncih bodo nadaljevali tudi v prihodnjem letu.

Brati ali ne brati?

Bralec ima na tisoče življenj, preden umre ... Človek, ki ne bere, ima samo enega.

(George R. R. Martin).

Svet literature ponuja veliko zgodb in tem za raziskovanje. Zaradi te raznolikosti je branje lahko zelo osebna in edinstvena izkušnja za vsakogar, ki se poda na to življenjsko potovanje. Literarni svet je presenetljiv, na žalost se še vedno premalo ljudi odloča za odkrivanje čudes, ki jih ponuja. Obstajajo ljudje, ki veliko berejo, in ljudje, ki ne berejo nič. Nekaterih branje enostavno ne zanima in morda jih tudi nikoli ne bo. Razlog za to je lahko pomanjkanje časa in potrpljenja pa tudi prepričanje, da je branje dolgočasna aktivnost za dolgočasne ljudi. Beremo stvari, ki nas zanimajo, literaturo si izbiramo glede na interese, še bolj pa po trenutnem navdihu in modi. Da, tudi pri branju lahko govorimo o modi. Izbiramo naslove, o katerih pišejo mediji, ki so na lestvicah najbolj prodajanih knjig, ki jih berejo prijatelji ...

Branje pojmuje kot proces sprejemanja, dekodiranja in razumevanja sporočil, ki od nas zahteva določene veščine. Pojavlja se v različnih oblikah, v različnih kontekstih ter za različne namene. Z informativnim branjem si bralec oblikuje prvi vtis o napisanem, pozoren je na naslov, poglavja, podpoglavja, ime pisca. Med selektivnim ali diagonalnim branjem bralec preleti besedilo, ponavadi od zgornjega levega do spodnjega desnega konca strani. S to metodo hitreje ločimo pomembne podatke od nepomembnih. Med podrobnim ali študijskim branjem, ki je natančno branje, si bralec izpisuje bistvene podatke in jih ureja, išče dodatne podatke v novih besedilih (na spletu, v knjižnici). Pri tem besedilo vrednoti, ga interpretira. Ta tehnika je ponavadi nadaljevanje predhodnih dveh. Branje predstavlja sredstvo za doseganje različnih ciljev v praktičnem življenju: od razumevanja, komunicira-

nja, načrtovanja, delovanja itd. Pozitivni učinki branja na posameznika in celotno družbo so neizpodbitni. Za začetek lahko branje knjig pripomore k izboljšanju vašega splošnega duševnega zdravja. Ko berete, pomagate zmanjšati stres in tesnobo, saj odvrnete misli od vsakodnevnih skrbi. Povsem nezavedno smo se po pomoč že vsi kdaj zatekli k biblioterapiji: če smo se med branjem identificirali z liki, če smo do njih občutili empatijo in če smo prek njih pridobili uvid v lastna čustvena stanja ali težave – vse to je del terapije. Biblioterapija je terapevtski pristop, ki uporablja knjige in druge oblike literature, običajno poleg bolj tradicionalnih terapevtskih tehnik, za podporo pacientovega duševnega zdravja.

Knjižnice se na različne načine in z različnimi projekti trudimo spodbujati branje in širiti bralno kulturo. V knjižnici Ivana Potrča Ptuj smo bili pobudniki Bralne značke za odrasle. Prvič je bila izvedena v šolskem letu 2000/2001 na Osnovni šoli Breg, saj je bila sprva namenjena učiteljem in staršem ter vsem, ki se ukvarjajo z vzgojo otrok. Navdušenje nad projektom je botrovalo sedanji obliki in za širši krog bralcev. Bralno akcijo izvajamo v treh oddelkih ptujske knjižnice: v Mladinskem oddelku, Potujoči knjižnici in Študijskem oddelku. Vsako leto pripravimo bralni seznam in bralne zloženke, v katere sodelujoči vpisujejo naslove prebranih knjig in misli, ki so se jim pri branju utrile. Rdeča nit letošnje bralne sezone so prepovedane knjige. Gre za gradivo, ki je bilo prepovedano oziroma cenzurirano iz političnih, verskih ali drugih razlogov. Pikina bralna značka, projekt Knjižnice Velenje, pri katerem sodeluje tudi naša knjižnica, spodbuja branje med mladimi bralci in navdušuje z atraktivnim bralnim izborom, ki ga pripravljajo knjižničarji v Mladinskem oddelku. Rastem s knjigo je nacionalni projekt, ki ga v ptujski knjižnici izvajamo od šolskega leta 2006/2007. Namen pro-

Bralec bralcu priporoča

Foto: arhiv KIP

jekta je spodbujanje mladih k branju ter ozaveščanje o pomenu branja in bralne kulture. Vanj so vključeni učenci sedmih razredov osnovnih šol ter dijaki prvih letnikov srednješolskega izobraževanja, ki v okviru tega projekta organizirano pod mentorstvom učiteljev obiščejo najbližjo splošno knjižnico na svojem območju. Naša knjižnica se je pridružila nacionalnemu programu Športajmo in berimo, ki je namenjen spodbujanju branja med mladimi športniki in športnicami. Ciljna skupina tega programa so mladostniki med 15. in 19. letom starosti, ki večino svojega prostega časa namenijo športu. V študijskem oddelku knjižnice so bralcem na voljo bralni paketi, poimenovali smo jih Zavite zgodbe. Zasnovani so tako, da si jih bralci izposodijo, vsebino pa odkrijejo šele doma. Novost v knjižnici je Zmenek s knjigo: ljubezen na prve besede. Bralci si lahko izposodijo v papir zavito knjigo, vidijo lahko le prvi stavek besedila. V Knjižnici Ivana Potrča Ptuj vse leto pripravljamo različne bralne namige in priporočilne sezname. V so-

delovanju s Ptujsko televizijo snemamo oddajo Bralni razgledi. Ogledati si jo je mogoče na PeTV in na našem YouTube kanalu. Knjižničarji slovenskih splošnih knjižnic priporočamo v branje kakovostno leposlovje na vseslovenskem spletnem portalu Dobreknjige.si.

Knjiga nam lahko služi kot prevozno sredstvo, ki nas bo odpeljalo na dolgo avanturo v neznano smer. Je lahko prijatelj, inspiracija, celo učitelj. Knjige nam pomagajo, da odpremo svoj um za nove ideje in nove poglede na svet. Z branjem ohranjamo naš intelekt mlad, zdrav in oster, zmanjšujemo stres, povečujemo splošno razgledanost, širimo besedni zaklad, razvijamo domišljijo in kreativnost. Knjige ostajajo dragocena in pomembna oblika zabave in učenja za vse starostne skupine. Zagotavljajo platformo za izmenjavo idej, pogledov in zgodb ter spodbujajo kritično mišljenje, empatijo in kulturno razumevanje.

Jožica Vodopivec
Knjižnica Ivana Potrča Ptuj

Medgeneracijsko srečanje v domu starejših v Muretincih

V soboto, 7. decembra 2024, je podmladek RK Osnovne šole Markovci skupaj s člani OORK in župnijsko Karitas že tradicionalno pred prvo adventno nedeljo organiziral obisk v domu starejših v Muretincih. Dogodek smo pričeli s sveto mašo, ki jo je daroval završki župnik g. Jože Pasičnjek, nato je sledil kratek kulturni program, ki so ga pripravili mladi člani podmladka RK z mentorji: Milovanom Miluničem, Vesno Kovačec in Andrejko Forštnerič in ljudske pevke Folklornega društva Anton Jože Štrafela Markovci.

Članice OORK in župnijske Karitas so spekle pecivo in druženje se je tako nadaljevalo v prijetnem klepetu in s prigrizki, starejšim stanovalcem pa se je tako popestril sobotni dopoldan, ki je bil že adventno predbožično razpoložen. Z otroki smo obiskali tudi tiste ljudi, ki se niso mogli udeležiti srečanja, ker jim bolezni to onemogoča in obiskali morda

sorodnike, ali sosede, sovaščane. Bili so zelo veseli našega obiska in si zaželeli, da jih v naslednjem letu večkrat obiščemo. Žal pa je res, da to premalo krat uresničimo.

Letos se je v imenu vodje doma zahvalila za našo pripravljenost prostovoljnega druženja diplomirana medicinska sestra Mateja. Tudi delavci doma so veseli našega druženja, pa čeprav zmotimo njihov protokol dela, saj so njihovi cilji usmerjeni v čim boljše povezovanje z različnimi zunanjimi društvi. S tem zunanjim sodelovanjem si tudi prostovoljci želimo, da bi otrokom približali delo prostovoljstva, ki ga odlikuje; spoštovanje do bližnjega in starejših, iskrenost in poštenost. Tudi odrasli prostovoljci so dober vzgled otrokom, zato je tudi naša naloga, da jih z našimi dejanji spodbujamo k različnim oblikam prostovoljnega dela.

Marija Prelog

Medgeneracijsko druženje v domu starejših v Muretincih

Foto: arhiv OORK

Komorni zbor Glasis

Mesec december je praznični čas. Ne samo, da se preko Adventa pripravljamo na božič in da kasneje pride še novo leto, 3. decembra je dan kulture, vsako drugo nedeljo v mesecu decembru pa že tri desetletja obeležujemo mednarodni dan zborovskega petja.

In v vrstah Komornega zbora Glasis se je slavilo. Imeli smo več kot tehtne razloge za to.

Na predvečer dneva kulture, v ponedeljek 2. decembra, je OI JSKD Ptuj vidnejšim in zaslužnim skupinam in posameznikom s področja ljubiteljske kulturne dejavnosti z našega območja, podelilo priznanja. Med prejemniki je bil več kot zaslužen tudi naš dirigent Ernest Kokot. Profesor glasbe, odličen pedagog, dirigent, ki je kulturi posvetil svoje dosedanje življenje. Prejel je priznanje za strokovno, svetovalno in mentorsko delo.

Nekateri od prejemnikov so v zvrsti, s katero se ukvarjajo, na podelitvi, ki je potekala v Narodnem domu na Ptuj, pripravili kulturno točko. Z dvema skladbama je nastopil tudi Komorni zbor Glasis.

Dan pred lanskim mednarodnim dnevom zborovskega petja, v soboto 7.

Foto: Martina Horvat

Podelitev priznanj JSKD

decembra, smo na gradu Borl pripravili koncert z gosti, z naslovom »Pričakovanje«.... Kot gostje so nastopili člani Moške vokalne skupine Ivan Cankar iz Ljubljane.

Ambient viteške dvorane in izbrane skladbe obeh zborov so ustvarili mistično vzdušje, navdušili publiko, pričarali so mir, toplino in bližino prihajajočih se praznikov.

Nikakor pa na koncertu ni šlo brez omembe še enega praznika. Ta dan je dirigent Glasisa Ernest Kokot praznoval svoj osebni praznik.

Dan po božiču smo člani zbora, skupaj z ostalimi pevskimi sekcijami

KUD Markovski zvon stkali program tradicionalnega Božičnega koncerta v markovski cerkvi.

To je bil naš zadnji nastop, v sicer zelo uspešnem in pestrem letu 2024 in z zadovoljstvom in hvaležnostjo smo mu pomahali v slovo.

Trenutno smo v obdobju trdega dela, ko na vajah preživljamo vse petkove

večere, številne sobotne dopoldneve in še kakšen večer med tednom. V februarju se odpravljamo na intenzivni vikend na Pohorje.

Za zadane cilje in izzive, ki nas čakajo spomladi, drugače pač ne gre.

Za KZ Glasis
Martina Horvat

Foto: Martina Horvat

Utrinek s koncerta Pričakovanje

Medgeneracijsko prostovoljstvo v naši občini

V Občini Markovci že drugo leto v okviru prostovoljstva deluje skupina za ženske – Ženski odmik, kjer se žene, matere, dame dobivamo ob ponedeljkovih večerih, vsaki drugi teden. Ob dobrem domačem čaju podelimo in izmenjamo številne prigode, skupaj razmišljamo na kakšno temo, se nasmejimo in sprostimo.

Prav tako se že drugo sezono srečuje skupina za starejše odrasle Sončnica, z lansko jesenjo pa je vzniknila še druga skupina za starejše odrasle Marjetica. Obe skupini štejeta po osem članov. Dobivamo se enkrat tedensko za pol-drugo uro, naša srečanja pa bogatimo z dragocenimi pogledi, mnenji in izkušnjami naših članov. Sodelujemo z Inštitutom Antona Trstenjaka iz Ljubljane in dr. Jožetom Ramovšem s sodelavci, ki so nam posredovali njihov avtorski priročnik Zdrava zrela leta kot osnovo za naše debate.

Med dragocenimi idejami, ki se nam porajajo, so tudi medgeneracijske delavnice pred adventom in v spomladanskem času pred veliko nočjo. Na zadnji delavnici v soboto, 30. 11. 2024, se nas je zbralo več kot petdeset odprtih ljudi dobre volje. Najstarejša obiskovalka je štela petinsedemdeset let, najmlajša pa sedem mesecev.

Na naših druženjih skupin za starejše odrasle se je pojavil tudi predlog, da bi v našo sredo povabili kakšne goste, ki s svojo življenjsko zgodbo ali pogledom na svet navdihujejo druge in tako dragoceno prispevajo k osebni rasti in razvoju sočloveka. Tako smo gostili že prostovoljke, ki so v okviru programa Pota pri Katoliški mladini Slovenije izvajale oratorije na Madagaskarju. Pova-

bili smo tudi patra Tonija Brinjavca, ki nam je v novembru 2023 spregovoril na temo Smrt je del življenja. Sredi lanskega septembra sta nas sočutno in obenem hudomušno nagovorila Pavle Ravnohrib in Matic Vidic s svojim talk show-om. Na zadnje smo 11. decembra 2024 povabili v goste izjemno domačinko Simono Jakopin, sedaj živečo v Ljubljani, in njene ga moža Miha, ki kljub oviram slepote in slabovidnosti živita polno in navdihujoče življenje. Njuna zgodba je zgodba o ljubezni do glasbe, narave, planinstva, kulinarike in številnih drugih strasti, ki ju kljub življenjskim izzivom spremljajo na vsakem koraku. S svojim pričevanjem rušita tabuje in stereotipe o slepoti in slabovidnosti ter svojim zgledom dokazujejo, da z voljo, odločnostjo in ljubeznijo lahko uresničimo vse svoje sanje.

Teh dogodkov, ki jih organiziramo za širšo skupnost, se soobčani številčno udeležujejo, kar nam daje potrditev in novega zagona za naprej. Tako že kmalu načrtujemo nov dogodek.

V sredo, 12. februarja 2025, ob 18. uri lepo vabljeni vsi ljudje odprtega duha, ki želite združiti prijetno s koristnim, da se nam pridružite v župnijski dvorani v Markovcih, kjer bomo gostili Slovensko društvo za tradicionalno evropsko medicino in prisluhnili o medicini svete Hildegarde iz Bingna, srednjeveške benediktinske opatinje, ki je združevala teološko modrost z opazovanjem narave. Njeno poslanstvo v medicini vključuje celosten pristop k zdravju, ki obravnava telo, dušo in duha. Poudarja uporabo naravnih zdravil, zelišč, prehrane in zdravega življenjskega sloga, da bi ohranili telesno in duševno ravnovesje. Osrednja ideja njene medicine je, da zdravje izvira iz harmonije

Foto: David Hari

Foto utrinek zadnjega dogodka. Pogovor s Simono in Mihom.

človeka z naravo, Božjo voljo in samim seboj. Njeno znanje še danes navdihuje sodobno alternativno in naravno medicino. Predavatelj: zakonca Veronika in mag. Uroš Plantan, ki sta vrhunska poznavalca tradicionalne evropske me-

dicine, Hildegardine medicine. Udeležba na dogodku bo brezplačna, z možnostjo nakupa knjig. Se vidimo.

Brigita Vrtačnik

Novice-zima 2024/25

ZIMA JE POGOSTO ZAHTEVNO OBDOBJE ZA ŽIVALI

Nizke temperature, pomanjkanje hrane ter izpostavljenost pirotehniko so dejavniki, ki živalim pogosto predstavljajo stres, nekaterim celo resno nevarnost. Zato moramo biti v zimskih časih toliko bolj pozorni do živali.

Skrb za domače in prostoživeče živali

Hišne živali, ki bivajo na prostem potrebujejo zavetje pred mrazom in vetrom. Pasje ute morajo biti dobro izolirane, dvoprekatne in dvignjene od tal. Prav tako tudi hiške za mačke, ki bivajo zunaj. Najbolj učinkovito je, da jih napolnimo s slamo (ne z ozejicami, saj se le te napijejo vlage in na tak način hladijo). V zelo nizkih temperaturah jim zagotovimo bivanje v notranjih prostorih (hodnik, garaža, klet, ipd.). Za vzdrževanje toplote je potrebno dovolj gibanja. Po sprehodih pa psom splahnemo in posušimo šape.

Pašne živali potrebujejo vetrolom v katerem si bodo poiskale zavetje, ter nekaj več hrane, saj imajo zaradi mraza povečano potrebo po energiji. Pomembno je, da je njihova dlaka suha in čista.

Prostoživečim živalim lahko pomagamo s primerno hrano; ježkom damo mačke brikete (ne sadja in mleka!), pticam pa semena, zrna in oreščke (ne kruha!). Odpadno rastlinje, kot so listje in veje, lahko pograbimo na kup, ki bo služil kot zavetje in prezimovališče za živali.

Krvodajalci na sprejemu pri županu

V mesecu decembru, zdaj že lanskega leta 2024, je župan Milan Gabrovec priredil tradicionalni slavnostni sprejem aktivnih in nekdanih krvodajalcev. Sprejem je popestril tudi kratki kulturni program, kjer sta se predstavila mlada harmonikarja, člana podmladka RK v osnovni šoli in ljudske pevke folklornega društva.

Župan se je krvodajalcem zahvalil za njihovo humanitarno poslanstvo, ki ga opravljajo z darovanjem krvi in tako pomagajo ohranjati marsikatero življenje. V svojem nagovoru je poudaril požrtvovalnost in zavest, da pomagaš sočloveku s svojo življenjsko tekočino. Tudi župan je krvodajalec. Med povabljenimi je bila tudi sekretarka Območnega združenja Rdečega križa Ptuj, Marjana Cafuta. Območno združenje RK Ptuj je namreč s pomočjo občinskih in krajevnih odborov Rdečega križa glavni organizator krvodajalskih akcij, ki se izvajajo na transfuzijskem oddelku bolnice Ptuj. Nanizala je podatke, da smo V OORK Markovci do konca novembra 2024 imeli 162 odvzemov krvi. Vemo, da je to najdragocenejše darilo človeka, ki lahko daruje kri nekomu, ki jo potrebuje.

Potrebe krvi so štiriindvajseturne, zato potrebujemo vedno nove krvodajalce. Kri trenutno lahko darujemo do 65. leta starosti, predvideva pa se, da če je krvodajalec zdrav, lahko daruje še dlje. Sekretarka se je predvsem zahvalila županu Milanu Gabrovcu, da ima posluh in spoštovanje do krvodajalcev, da jim posveti nekaj svojega dragocenega časa, saj se dandanes zelo redke občine zahvaljujejo krvodajalcem za njihovo humanitarno poslanstvo, ki je neprecenljivo. Vse to je poudarila Marjana Cafuta in povabila aktivne krvodajalce, da se udeležujejo krvodajalskih akcij in naj zraven pripeljejo tudi mlajše, ki so dopolnili osemnajst let.

V OORK Markovci se zahvaljujemo županu za sprejem krvodajalcev, da jim tako pokaže kako pomembni so za soljudi in našo družbo ter okolje, saj se moramo zavedati, da **KRI REŠUJE ŽIVLJENJE!**

Sekretarka in župan sta podelila tudi zahvale za 10, 20, 30, 40 in 90-krat darovano kri.

Tako so za 10x darovano kri prejeli priznanja oz. zahvale:

Kristovič Marjana, Markovci; Slana Mihael, Markovci; Volkner Tadej, Stojnci

Foto: arhiv OORK Markovci

Za 20x darovano kri:
Črešnik Tadej, Borovci; Kirbiš Matej, Markovci; Kristovič Miran, Stojnci; Volkner Tadej, Stojnci;
Za 30x darovano kri:
Cizerl Milan, Nova vas pri Markovcih;
Keres Tatjana, Borovci;
Za 40x darovano kri:
Zorec Justina, Zabovci;

Za 90x darovano kri:
Kitak Stanislav, Prvenci
Vsem prejemnikom priznanj želimo, da bodo še naprej zdravi in bodo smeli svoje rdečo zlato, deliti soljudem, ki jo potrebujejo. Hvala vam v imenu tistih, ki ste jim z darovano krvjo rešili življenje.

Marija Prelog

Praznični dnevi v župniji

December je bil v naši župniji praznično obarvan. Štirje tedni adventa predstavljajo čas pričakovanja in priprave na božič, ampak zato niso bili nič manj pestri.

Na predvečer godovnega dne svetega Nikolaja je Miklavž s svojim spremstvom obiskal našo farno cerkev. V njej se je zbralo okrog 120 otrok, ki so se srečali z Miklavžem, ta pa jih je obdaril. Na drugo adventno nedeljo, 8. 12. 2024, je potekala Ambroževa maša ob godovnem dnevu svetega Ambroža, ki je zavetnik čebelarjev. Na ta dan so po obeh mašah ministranti pred cerkvijo delili piškote, ki so jih sami spekli.

Miklavž s svojim spremstvom

Foto: arhiv župnije

V soboto pred 3. adventno nedeljo je potekalo drugo srečanje birmanskih skupin. Birmanci so se s svojimi animatorji pogovarjali o adventu in božičnih praznikih. Na 4. adventno nedeljo je k nam prispela Luč miru iz Betlehema, ki so jo verniki lahko odnesli domov. Advent je hitro minil in jasličarji so v cerkvi postavili jaslice. Tudi letos so pokazali svojo ustvarjalnost, v jaslicah je bil med drugim ribnik, kjer je plavalo devetnajst živih rib.

Na sveti večer je v naši farni cerkvi letos že drugič potekala otroška polnočnica, kasneje ji je ob polnoči

sledila še vsakoletna polnočna maša. Božič je minil mirno in slovesno. Na Štefanovo, 26. 12., je po maši potekal blagoslov konjev. V soboto, 28. 12. 2024, je župnik pri maši blagoslovil otroke, naslednji dan pa smo se pri maši zahvalili za vse družine.

Letošnje leto v Cerkvi praznujemo sveto leto, ki poteka pod geslom Romarji upanja. Poudarek v tem svetem letu bo na upanju in skupni hoji v veri, pri čemer je pomembna tudi skupna duhovna rast. Več o številčni rasti župnijske skupnosti v letu 2024 pa v statistiki lanskega leta.

Vas	Krsti	Pogrebi	Δ
Bukovci	6	7	- 1
Stojnci	3	11	- 8
Nova vas	2	6	- 4
Markovci	1	7	- 6
Borovci	1	1	0
Zabovci	1	7	- 6
Sobetinci	0	2	- 2
Prvenci	0	0	0
Strelci	2	0	+ 2
Drugod	4	4	0
SKUPAJ	20	45	- 25

Blagoslov konjev na Štefanovo

Foto: arhiv župnije

Špela Vrtačnik

Utrinki iz Ambroževe maše

Decembra praznujejo čebelarji, saj goduje njihov zavetnik sv. Ambrož. Na njegov god, 7. decembra, so mu v slovenskih cerkvah posvečene maše. Tradicionalno so se decembra Ambroževe maše udeležili tudi čebelarji Čebelarskega društva Markovci skupaj s svojimi prijatelji iz pobratenih društev.

O delu Društva podeželskih žena Občine Markovci

Članice Društva podeželskih žena Občine Markovci smo aktivno delale skozi celo leto, le da svojega dela nismo predstavljale širši javnosti. Z veseljem smo se udeleževale dogodkov, na katere smo bile povabljene, kar nekaj pa smo jih organizirale tudi same.

V tednu od 20. do 24. maja so na Osnovni šoli Markovci izvedli teden vseživljenjskega učenja in naše društvo povabili k sodelovanju. Za učence smo pripravile kulinarčne delavnice že skoraj pozabljenih jedi naših dedkov in babic. Odločile smo se, da jim predstavimo skoraj pozabljene sireke. Narejeni so iz skute z dodatkom soli, popra in rdeče paprike, po želji lahko dodamo še kumino. Vse skupaj dobro prengnetemo in oblikujemo stožce, ki jih na zraku posušimo. Suhe pojemo kot samostojno jed ali kot prilogo narezku. Pripravili smo tudi skutne namaze, ki jih doma skoraj ne pripravljamo več. Otrokom so bile pripravljene jedi vseč in upamo, da jih še kdaj pripravijo doma. Učenci so bili nad načinom dela in ponujenimi vsebinami in novimi znanji zelo zadovoljni. Tovrstnih dejavnosti se bomo tudi v bodoče z veseljem udeležile, če nas bodo povabili.

Ob trgatvi v občinskem vinogradu smo zopet poskrbele za lačne želodčke beračev. Pripravile in postregle smo jim malico in kosilo. Za malico smo skuhale piščančjo kislino juho, za kosilo pa smo postregle različne vrste mesa, pripravile pražen krompir, ter zeleno in zeljno solato. Spekle smo tudi slanike.

Sorodna društva iz različnih občin se povabimo na večje društvene dogodke. Udeležile smo se slavnostne prireditve ob 20 letnici delovanja Društva gospodinj Občine Zavrč.

V oktobru smo obiskale Rogaško Slatino. Najprej smo se ustavile v steklarni, si z vodičem ogledale proizvodnjo in spoznale, kako nastajajo vrhunski kristalni izdelki, ki jih izdelujejo v glavnem za izvoz. Nato smo obiskale Kozmetiko Afrodita. Pripravili so nam predavanje o negi kože. Spoznale smo, da bi morale več časa posvečati same sebi in bolj skrbeti za mladosten videz svoje kože. Za konec smo opravile še lepotni nakup v Afroditini hišni prodajalni. Polepšane in polne novega znanja smo se odpravile še v Paviljon kaktej, ki je del Vrtnega centra Rogaška Slatina. Ogledale smo si

Na obisku v Rogaški Slatini

več kot 7000 kaktusov in sočnic s celega sveta. Nekatere smo si nekaj primerkov kupile in odnesle domov ter tako povečale lastne zbirke. S kosilom smo se okrepčale v priznani gostilni in se oddahnile od zanimivih doživetij. Popoldan smo se povzpele na razgledni stolp Kristal, ki je z višino 106 metrov najvišji stolp in hkrati najvišja stavba v Sloveniji, ki omogoči nepozabni pogled po bližnji in daljni okolici. Za konec dneva smo se sprehodile in ogledale središče zgodovinskega zdravilišča.

S kolesi smo se podale na krono Ptujškega jezera in jo prekolesarile. Za konec smo se ustavile v okrepčevalnici Kolesko, se malo spočile, okrepčale in poklepetale ter nato nadaljevale pot domov.

Ob zahvalni nedelji smo skupaj s Čebelarским društvom Markovci in Cvetličarno Čuš okrasile faro cerkev s kmetijskimi in čebeljimi pridelki in izdelki ter cvetličnimi aranžmaji. Ker želimo spoznati tudi kulinariko drugih držav, smo v Stojncih imele tečaj kuhanja mehiških jedi. Bil je zanimiv in uporaben tečaj, z predstavljenimi jedmi bomo popestrile domače jedilnike.

Predsednica se je udeležila srečanja predsednic društev kmetov, podeželskih žena ali gospodinj iz upravne enote Ptuj, ki je tokrat ponovno potekalo v Občini Gorišnica. Gostiteljice so bile članice Društva gospodinj Občine Gorišnica. Naše članice so se udeležile druženja ob peki štrudlov v Zavrču. Druga skupna

V decembru smo ob prižigu lučk pripravljale ocvrte miške in palačinke. Priprava je potekala na stojnicah pred občinsko zgradbo. Za najmlajše smo

Priprava božičnih piškotov

skuhale čaj. Vsi obiskovalci so z veseljem poskusili naše jedi in se z njimi posladkali.

Pred prazniki smo na tečaju v Prvenjih pekli praznične sladice, torto in različne kekse, pod vodstvom Marije Horvat.

Še naprej se je ob ponedeljkih nekaj članic dobiva v Novi vasi in izdelujejo različne ročnodelske izdelke. Ukvarjajo se s kvačkanjem, vezenjem, pletenjem ter izdelovanjem vizitk v različnih tehnikah. Poleg vsega dela je najpomembnejše druženje in izmenjava različnih znanj in mnenj.

Naše članice se rade vedno naučijo kaj novega, spoznajo različne nove kraje in navade. Tudi v prihodnje se bomo trudile, da skupaj organiziramo kaj zanimivega. V novem letu vabimo vse, ki se jim naše delo zdi zanimivo, da se nam pridružijo in bomo skupaj doživele veliko zanimivega in se naučile kaj novega.

Slavica Strelec

je bila na gospodinskem večeru v Dražencih, kjer so izdelovale rezance in si ogledale razstavo različnih testenin.

Peka palačink ob prižigu lučk pred občinsko stavbo

Tečaj mehiških jedi

Tradicionalni slovenski zajtrk na OŠ Markovci

Tradicionalni slovenski zajtrk je pobuda, ki združuje pomen zdrave prehrane, podpore lokalnim pridelovalcem in ohranjanja tradicije. Njegova zasnova temelji na preprostih, a hranljivih sestavinah, ki so značilne za slovensko podeželje: domači kruh, maslo, med, mleko in jabolko.

Ta pobuda je prvič zaživela leta 2011 kot del širšega projekta ozaveščanja o pomenu lokalno pridelane hrane in zdravega načina prehranjevanja. Običajno se Tradicionalni slovenski zajtrk obeležuje tretji petek v novembru, na dan slovenske hrane. Cilj je spodbuditi otroke in odrasle, da izbirajo kakovostna lokalna živila, ki niso le sveža in hranljiva, ampak prispevajo tudi k trajnostnemu razvoju slovenskega kmetijstva.

Tradicionalni slovenski zajtrk ni le obrok, temveč tudi priložnost za izobraževanje in povezovanje. Šola in vrtec sta tudi v tem šolskem letu v sklopu dogodka organizirala različne dejavnosti, kjer so otroci spoznavali pomen zdrave prehrane iz lokalnega okolja.

LM

Literarno pogovorni večer z Borutom Pahorjem

Ob sproščenem druženju po koncu prvega literarnega večera leta 2023, kjer smo gostili gospo Vlasto Nussdorfer, smo se v dvorani ZAF centra pogovarjali, koga bomo na pogovor povabili prihodnje leto. »Boruta Pahorja!« se je zaslilo. Dobro, pa naj bo Borut Pahor.

Pripravil sem povabilo in ga meseca septembra poslal v njegovo pisarno v Ljubljano. In nato čakal. Dan, dva, tri, teden ... skoraj sem se že sprijaznil, da iz te moke tokrat ne bo kruha.

Ali pač?

Bil je prvi oktobrski dan, ko sem v službeni jedilnici sedel za mizo in pričel jesti sendvič. Zavedajoč se, da uporaba telefona med prehranjevanjem ni priporočljiva, sem ga namenoma odložil na mizo in brskal – malo po Instagramu, malo po Facebooku, pa spet malo po Instagramu – in potem odprl še elektronsko pošto. Videl sem novo sporočilo. Ime pošiljatelja je bilo zelo nenavadno, zato sem si mislil, da gre zagotovo za vsiljeno pošto (*FoWB – Friends of Western Balkan angl. – Prijatelji Zahodnega Balkana*). Tudi ko sem jo odprl in pričel brati nisem pričakoval izida. Priznam, da sem moral trikrat prebrati, da sem ugotovil, da je resnično prišlo sporočilo iz pisarne nekdanjega predsednika Republike Slovenije, v katerem so nam sporočili, da je nekdanji predsednik Borut Pahor naklonjen obisku na

pogovornem večeru v Markovcih. In tako se je organizacija začela. Še isti dan smo načrtali koncept, dorekli lokacijo, uro, delno tudi program in darilo za gospoda Pahorja.

V mesecu dni smo dorekli vse podrobnosti in tako smo čakali dan D, petek, 29. novembra 2024.

Kot se za državnika z izkušnjami spodobi, je prispel točno. Sprejeli smo ga v župnišću in takoj vzpostavili sproščeno vzdušje. Gospod Pahor je povedal, da se ga nekaj loteva in da več kot eno uro ne bo mogel govoriti, kar nas ni navdalo z optimizmom, saj smo imeli zanj pripravljenih kar nekaj vprašanj. A smo si rekli »Nič ne moremo.« Z

uvodnimi akademskimi petimi minutami zamude smo pričeli s pogovornim večerom. Suvereno ga je vodila Rebeka Mikša, ki je od gospoda Pahorja na vsak način želela, da jo tika, a ji to ni uspelo. Uvodoma smo ugotovili, da to ni njegov prvi obisk v Markovcih, pač pa že peti. Pogovor se je prijetno odvijal, začeni s kratkimi vprašanji in odgovori, katerim so sledili spomini iz obdobja otroštva in odraščanja, kar je sogovorniku orosilo oči. Sledil je najbolj zanimiv del za vse zbrane.

To je obdobje, ko je opravljal najbolj odgovorne in vidne funkcije v državi. Pahor je poudaril, da je najraje opravljal delo predsednika Republike.

Za prijetne glasbene melodije so poskrbele pevke iz skupine Animatorji z instrumentalisti, za kar se jim najlepše zahvaljujemo. Petje je tako navdušilo Pahorja, da je posnetek objavil na svojem Instagram profilu. Za brezhibno izpeljavo dogodka se zahvaljujemo Slavetu in Miranu za pripravo kuhanega vina in čaja, Tereziji, Slavici in Mariji za piškote in pecivo, Gregorju za ozvočenje in prostor v ZAF centru, ekipi fizikalcev za pripravo prostora in pospravljanje ter vsem animator-

Foto: Gregor Zmazek

jem, ki so pomagali pri pogostitvi.

Na koncu se želimo iskreno zahvaliti vsem, ki ste se udeležili pogovornega večera. Upamo, da smo skupaj ustvarili nepozaben večer in verjamemo, da se ob koncu leta ponovno srečamo na novem pogovornem večeru.

Gaj Herman

Foto: Gregor Zmazek

KOLOFON

List iz Markovcev je glasilo Občine Markovci, ki glasilo tudi izdaja.

Uredniški odbor:

Marinka Bezjak Kolenko, Doroteja Kostanjevec, Tamara Pilinger Korošec, Nina Prelog, Ines Strelec, Darko Štrafela, Špela Vrtačnik

Odgovorni urednik: Darko Štrafela

Lektoriranje: Doroteja Kostanjevec

Grafična priprava in tisk: Evrografis, d. o. o., Maribor
Natisnjenih 1250 brezplačnih izvodov.

Naslov uredništva: Markovci 43, 2281 Markovci
Telefon: 02 788 88 80

Spletni naslov: www.markovci.si,
www.facebook.com/ObcinaMarkovci/

ROK ZA ODDAJO GRADIVA za naslednjo številko je ponedeljek, 10. 3. 2025.

Najstarejši mlinar Vlado Korošec iz Zabovcev

Mlinarstvo je gospodarska dejavnost, ki se ukvarja z mletjem in predelavo žit, je torej temeljna prehranska in predelovalna obrt ter industrija.

Sprva so ljudje mleli-drobili zrnje na kamnitih ploščah ter možnarjih. Okoli leta 1000 pr. n. št. pa se v Egiptu pojavijo preproste naprave, ki drobijo zrnje med stoječim in vrtljivim kamnom na ročni pogon. Te so bile nekakšna predhodnica žrmelj, ki so predniki kasnejših mlinov v takšni ali drugačni obliki. Prva vodna kolesa najdemo v Mezopotamiji pet stoletij pred Kristusom. K nam so mline na vodni pogon prinesli Rimljani iz Male Azije, jih izpopolnili, kajti na začetku so jih poganjali sužnji, kasneje živina in kjer je bi vodni vir padec vode in v današnjem času električna energija. Na širšem ptujskem območju je bilo kar nekaj mlinov na vodni pogon: na Polskavi, Pesnici, Studenčnici, Rogoznici in kot posebnost tistega časa plavajoči mlini na Dravi. V vasi Zabovci sta bila dva plavajoča mlina in sicer Tementov in Korošec, ki pa je oba narasla Drava odnesla s seboj ter sta pristala nekje pri Borlu in sicer kot pravi razvalini.

Nekoliko podrobnejši opis – kronologijo bo podal najstarejši mlinar tega območja in verjetno tudi cele Slovenije, Vlado Korošec (rojen 28. 10. 1932), ki nikakor ne more brez mlina, saj še vedno vsak dan v njem preživi kar nekaj ur. »Zgodovinski viri navajajo, da so moji predniki imeli mlin že leta 1773, ko je naša posest spadala pod zemljiško gospodstvo Dornava, kjer je na tej posesti vpisan Jakob Korošec, kasneje je posest in obrt prevzel Jakobov sin Martin, za njim pa je očeta nasledil Jožef Korošec in po Jožefovi smrti (mož) je za vse skrbela vdova Margareta. Naslednji, ki je delo

Vlado Korošec s sinom in vnukom

Foto: Ignac Habjanič

nadaljeval na posesti, je bil Margaretin sin Franc ter nato njegov sin Jožef, moj oče in jaz sem vse skupaj nadaljeval z letom 1960. Od leta 2007 pa nadaljuje mlinarsko obrt sin Daniel ob pomoči vnuka Nika. Moj oče Jožef Korošec je leta 1939 začel graditi sodobnejši mlin na električni pogon in bi moral začeti obratovati nekje čez dve leti, vendar je dela in načrte prekinil začetek druge svetovne vojne. Kljub temu so v času vojne uspeli mlin dograditi in opremiti in maja 1945 je začel z obratovanjem. Oblast nove ureditve države v smislu nacionalizacije in kolektivizacije je mlin leta 1948 zaplenila in nacionalizirala in postavila kot obratovodjo Petek Ferda, ki pa očitno ni bil kos zaupani nalogi in

tako sem postal zakupnik – najemnik za tri leta svojega mlina in plačeval letno zakupnino – najemnino KLO (krajevni ljudski odbor) Zabovci. Leta 1955 sem sklenil najemno pogodbo za deset let in letno najemnino 4.000 dinarjev. Na vse načine smo poskušali mlin dobiti nazaj v našo last in do spremembe je prišlo leta 1960 ko mi je bilo omogočeno svoj – naš mlin odkupiti in tako je postal Koroščev mlin spet Koroščev.

»Leta 1974 smo šli v investicijo obnove in dograditve mlina, saj je stara mlevska oprema dotrajala in odslužila svojemu namenu. K mlinu smo zgradili prizidek, v katerem je bilo šest betonskih silosov in sušilnica za zrnje, predvsem za lastne potrebe sušenja. Leta 1992 smo dogradili še silose za moko kapacitete nekje okrog 350 ton, upravno stavbo s pisarnami, garderobo, sanitariji in laboratorij. Leta 2000 pa smo pričeli z gradnjo zunanjih betonskih silosov za zrnje kapacitete okrog 5.000 ton, kar je tudi skrajšalo čas odkupa in tudi vso zrnje smo imeli doma, saj smo prej pšenico skladiščili v Intesovih silosih v Mariboru in tako sta odpadla dva prevoza, tja in nazaj. Leta 2003 smo zamenjali stare mlinske valje in tudi ostale stroje kot so plansko sito, čistilci zdroba, razni filtri in tako povečali kapaciteto mletja s 40 na 65 ton zrnja na dan in danes zmeljemo 20 ton koruze in 80 ton ostalega zrnja v 24 urah, torej poskušamo kolikor se le da slediti modernizaciji in napredku v mlinarski branži in vse zrnje, ki ga meljemo – predelujemo v mlevske izdelke je izključno Slovensko, torej je zraslo na slovenskih njivah.

Na srečo dobrih genov in dobrega zdravja je gospod Vlado še še vedno aktiven in eden izmed podpornih stebrov družinske obrti.

Ignac Habjanič

Srečanje starejših Markovčanov

V začetku decembra so se v dvorani gasilsko vaškega doma Markovci družili vaščani, ki so stari več kot osem-deset let.

Druženje je pripravil Vaški odbor v sodelovanju z OORK Markovci in KUD Markovski zvon. Druženje so popestrili tudi s kulturnim programom. Tako so zapeli mladinski zbor Zvončki, ki so sekcija KUD Markovski zvon, Ljudske pevke Folklornega društva Markovci, zaigrala pa sta harmonikaša, ki sta člana podmladka RK v osnovni šoli. Prijetno druženje je potekalo ob obujanju spominov in raz-

pravljanju o zdravstvenih težavah, ki jih tarejo pri tej visoki starosti, seveda pa ni manjkalo niti zapetih pesmi. V imenu vaškega odbora jih je pozdravil predsednik Marko Cimerman, v imenu KUD Markovski zvon, predsednik Gregor Zmazek in v imenu župnijskega Karitasa in OORK Marija Prelog. Podarili so jim simbolična darila, ter vsem zaželeli blagoslovljene božične praznike ter, da jim v novem letu služi zdravje, da se bodo v naslednjem letu družili v še večjem številu.

Marija Prelog

Anton Črešnik iz Borovcev je praznoval častitljivih 95 let

Lani decembra je svoj 95. rojstni dan praznoval Anton Črešnik iz Borovcev.

Proslavljali smo bolj v družinskem krogu, skromno, kot sedaj živi, saj so mu prehitro odšli najdražji, ki so bivali z njim.

Čestitke so slavljenču izrekli tudi predstavniki GZ MCZ

Slavljenec v družbi sorodnikov

Ob visokem jubileju so ga obiskali in obdarovali predstavniki Društva upokojencev, predstavniki Gasilske zveze Markovci-Cirkulane-Zavrč in predstavniki domačega gasilskega društva. Čestitko je prejel tudi od župana Občine Markovci in farnega župnika.

Dobre želje so mu voščili tudi pravnuki, ki so mu v teh letih v največje veselje.

Vsi, ki živimo v njegovi bližini, mu želimo obilo dobrega zdravja

Zvonko Črešnik

Osnovnošolci v mednarodnem projektu Erasmus+: Art as the Voice of Nature

Naša šola je z letošnjim šolskim letom uspešno kandidirala na razpisu za program Erasmus+, s katerim smo si zagotovili sredstva za dvoletno mednarodno sodelovanje.

Erasmus+

Projekt z naslovom »Art as the Voice of Nature« bo naši šoli omogočil neprecenljivo izkušnjo sodelovanja z učenci iz Španije in Madžarske. Aktivnost in dejavnosti bodo povezovale umetnost in naravo, pri čemer si prizadevamo, da bi otrokom približali pomen varovanja okolja skozi kreativne dejavnosti. Glavni cilji projekta so ozaveščanje o trajnostnem razvoju in varovanju narave, razvijanje ustvarjalnosti skozi različne umetniške izraze, krepitev kulturne izmenjave in mednarodnega sodelovanja ter spoznavanje in ohranjanje kulturne, naravne in etnografske dediščine različnih krajev.

V projektu sodelujemo z dvema šolama, in sicer z madžarsko šolo Kodály Zoltán Általános Iskola, Gimnázium és Alapfokú Művészeti Iskola, Székesfehérvár

ter s špansko šolo IES La Encantá, Alicante, kar bo našim učencem omogočilo spoznavanje različnih kultur, jezikov in pristopov k izobraževanju. Pri izmenjavah bodo učenci pridobili tudi praktične izkušnje dela v mednarodnih skupinah ter izboljšali svoje znanje angleščine.

V projekt so vključeni učenci od 7. do 9. razreda (24 učencev), ki imajo radi umetnost in so aktivni na glasbenem/likovnem področju v šoli ali v obšolskih aktivnostih. Učenci, ki se zavedajo pomena ohranjanja kulturne in naravne dediščine, se obenem zavedajo tudi pomena varovanja okolja.

Naša šola bo v času fašenka, od 25. februarja do 2. marca 2025, gostila učence in učitelje obeh zgoraj

omenjenih šol. Naši učenci se skupaj z učiteljicami v mesecu aprilu odpravljajo na gostovanje na Madžarsko, naslednje šolsko leto pa v Španijo. Sodelovanje pri takšnem projektu je odličen doprinos kraju in občini.

Za naše učence bo projekt neprecenljiva izkušnja, ki jih bo obogatila z znanjem, prijateljstvi in medkulturnim razumevanjem. Razvijali bodo strpnost, spoštovanje do kulturnih razlik in širili svoj pogled na svet. Prav tako bo projekt pripomogel k uveljavljanju naše šole na mednarodnem področju in razširil naše pedagoške pristope.

Verjamo, da bo mednarodno sodelovanje pustilo trajen pečat učencem, učiteljem in lokalni skupnosti ter nas vse spodbujalo k še večjemu spoštovanju in varovanju narave ter ohranjanju kulturne dediščine našega kraja.

Doroteja Kostanjevec, vodja projekta

Čarobni mesec december v vrtcu Markovci

December je mesec pričakovanj, veselja, sreče, daril in iskric v otroških očeh. Tudi letos smo v vrtcu poskrbeli, da so otroci doživeli mesec december čim bolj čarobno in pestro. Vrtec smo odeli v praznično podobo, okrasili božično drevo in izobesili okraske po prostorih. Pred vrtcem smo letos postavili pravo »Božično vas« in tako otrokom približali domovanje dobrega moža Božička.

Že v začetku meseca smo v sodelovanju z občino organizirali dogodek »Božičkov nabiralnik«. Starši in otroci so v prostorih vrtca skupaj napisali pismo Božičku. Svoja pisma so odvrgli v čisto pravi Božičkov nabiralnik.

Poleg vseh dejavnosti smo toplino in praznično vzdušje otrokom pričarali tudi z branjem zgodbic, petjem pesmic, krasitvijo igralnic, sejanjem božičnega žita, peko peciva, ogledom praznične risanke ter s pisanjem voščilnic ... Mesec rajanja in veselja smo zaključili s slovesnim kosilom.

V posameznih skupinah so si priredili tudi srečanja s starši ter skupaj izdelovali okraske, krasili smreko, rajali in se veselili.

Otroci iz skupine Sončki in Smeški so obiskali prijatelje v Zavodu Dornava. V prijetnem vzdušju so spoznavali največjo vrednoto sočutje do drugih in se seznanjali z drugačnostjo.

V torek, 17. 12. 2024, smo skupaj z Občino Markovci razveselili 199 otrok. V večnamenski dvorani smo otrokom pripravili poučno dramatizacijo »Najlepše darilo«. Igro so zaigrale vzgojiteljice, nato pa jih je Božiček pričakal v svoji vas, kjer so si otroci ogledali hiške, se sladkali z dobrotami gospe Božičke, spoznali jelenčka Rudolfa in njegovo zgodbo ter se seveda srečali z Božičkom.

Šolskim otrokom pa smo z igrico popestrili zadnji dan šole pred nastopom novoletnih počitnic.

Mesec december je bil res prazničen in čaroben. Otroci, ki obiskujejo pevski zborček vrtca Markovci, so nam pripravili pravo čarobno voščilo, katero si lahko tudi vi pogledate na spletni strani vrtca Markovci.

Pričarati otrokom čarobnost in veselje je nekaj najlepšega in neprecenljivega, lepo je pogledati v otroške oči in v njih videti veselje, iskrivost predvsem pa to, koliko jim pomenijo drobna doživetja.

V letu 2025 si želimo, da bi ostali takšni kot smo – zdravi, veseli, razigrani in vedoželjni.

Sonja Ambrož Zelenik, pomočnica ravnateljice vrtca

Otroci v božični vasi

Foto: Vrtec Markovci

Foto: Vrtec Markovci

Foto: Vrtec Markovci

Božične delavnice

Božično-novoletna prireditve v polni dvorani domače osnovne šole

Vajeni smo, da se na šolskih (božičnih) prireditvah od srca nasmejimo pristrčnosti nastopajočih, se čudimo odlično izvedenim glasbenim točkam in velikokrat tudi sami zamigamo ob plesnih nastopih markovskih osnovnošolcev. Dotaknejo se nas vsebinsko in čustveno bogate zgodbe, ki z dramtizacijo povežejo vse točke v smiselno celoto.

Po pričakovanjih nam je pretekla božično-novoletna prireditev v nabito polni večnamenski dvorani ponudila vse od naštetega. Kot posebnost je bila dodana drobna začimba preteklosti, ki je marsikomu pričarala spomine, ga vrnila v neke druge čase in nas po koncu prireditve izvrгла v vrtnice sedanosti z zavedanjem, da življenje v samostojni Republiki Sloveniji in praznovanje božiča še zdaleč nista samoumevna.

Učenci Osnovne šole Markovci so nas s svojimi nastopi popeljali na potovanje po preteklosti. Ob obujanju spominov starejših občanov naše občine, ki še kako dobro pomnijo, kakšno je bilo življenje,

ko so se na sveti večer k polnočnicam odpravili peš ali pa čez avstrijsko mejo s fičeki 'švercali' vse, kar je bilo pri naših severnih sosedih ceneje in da o postavljanju božične smrečice niso smeli govoriti z nikomer.

Tudi tokrat je bila postavljena likovno bogata scena s »časovnim strojem«, za katero so poskrbeli člani likovnega krožka z učiteljico Olgo Zorko. Prehode med posameznimi nastopi na odru je v ozadju na platnu zapolnila multimedij-ska predstava s posnetki krajanov, ki so se spominjali časov pred osamosvojitvijo. Ob glasbi, skečih in plesu sta slabi dve uri minili, kot bi mignil.

V zgodbo je čudovite spomine na čase pred letom 1991 povezal programski vodja letošnje božično-novoletne prireditve, Gregor Zmazek. Vodilna nit prireditve je bil prikaz zgodovine decembrskih prazničnih dni v letih pred osamosvojitvijo. Prireditev je bila hkrati tudi občinska; učenci, delavci šole in krajanji so se povezali v skupni predstavi kulture, običajev in vrednot. Še posebej pa je bilo čutiti narodni ponos in zaveda-

Foto: OŠ Markovci

nje slovenskosti, saj so slovesno počastili tudi dan samostojnosti in enotnosti. Zbrane sta ob tej priložnosti nagovorila tudi ravnatelj Ivan Štrafela ter župan Milan Gabrovec.

Nastopajoči so nam popestrili četrtek večer in nas navdali s prazničnim vzdušjem, ki smo ga pričakovali. Pa ne

samo s prazničnim vzdušjem, pač pa zavedanjem in hvaležnostjo, da lahko božič brezskrbno praznujemo v objemu samostojne države.

Hvala vsem, ki ste nam pričarali nepozabno božično-novoletno prireditev.

RM

NOVOLETNE POČITNICE

Med počitnicami sem se veliko igral in zabaval z mojo botro, ki ji je ime Ksenja Munda. Veliko je kuhala in igrala nogomet z mano. Vsak dan sem zapolnil s srečo. Imamo mucka redke pasme, majkun, dolg je približno pol metra. Malo sem bil žalosten, ker ni bilo snega. Pogovarjal sem se z dedkom, mami sem pomagal pri kuhanju in atiju pomagal pri službi. K nam so prišli moj sorodniki iz Prekmurja. Aauuu! Maček se je spustil dol po moji rami. Začela mi je teči kri. Ati me je potolažil. Začel sem risati na tablico. Za božični večer smo z atijem in mamico imeli okusno večerjo. Začeli smo plesati in mami mi je rekla naj grem v sobo. V darilu je bila šolska torba, žoga, 2 paketa Oreja, penkalo in kuli. Zelo sem bil vesel. Nismo šli k polnočnici. Zelo sem pogrešal Nejca. Šel sem v Müller in si kupil Minecraft lego in flomastre POSCA. 1 uro sem čakal, da pride Vita, da bi se začela igrati. Igrala sva nogomet.

Tim Munda Rogač, 4.b

Za silvestrovo zjutraj sem se zbudil dobre volje. Usedel sem se na kavč in gledal televizijo. Ko se je moja družina zbudila smo šli k zajtrku. Komaj sem čakal, da gremo v Doleno k sestričnima. Da mi je čas prej minil sem poklical soseda Jošta in skupaj z mojim bratom smo igrali nogomet. Potem smo z mojo družino šli še k njim na obisk. Tam smo jaz, moj brat Jakob, Jošt in njegova sestra Urška igrali nogomet. Nato smo šli domov na kosilo. Po kosilu smo se odpeljali v Doleno na silvestrovanje. Tam smo se najprej igrali slepe miši in metali pikado. Igrali smo tudi igrice na PS4. Poskusil sem igrati na klavir, ampak mi ni šlo dobro. Bil sem neučakan v pričakovanju novega leta. Čez nekaj minut smo spuščali ognjemet. Za konec smo pogledali še film in skakali preko palic.

Letošnje silvestrovo mi je bilo všeč, rad bi ga še ponovil.

Urban Črešnik, 4.b

Z družino smo pekli kekse medenjake. Moja psička Sky je za Božička dobila posteljo. Z družino smo bili v kinu, gledali smo film Ježek Sonic 3. Moj bratranec Nai je spal pri meni. Imeli smo veliko obiskov. K babici smo odšli na božično večerjo. V Moškanjcih smo imeli zelo veliko božično – praznično vasico. Novo leto smo praznovali pri sosedih. Naslednji dan, torej 1. januarja, pa smo odšli k babici in dedku, ki sta se preselila v novo hišo v Kicarju.

December smo preživeli zelo lepo.

Tian Dežman, 4.a

MOJA PESEM

Če je na Bledu led, zima kmalu prišla bo na spregled. Naš Jan sanke že pripravlja, Doris pa že za njim ponavlja.

Hud veter bo zapihal, snežink v vas bo pripihal. Sneženi mož se že smeji, otroškega smeha se veseli.

Iz dimnika se kadi, po novih piškotih že diši. Mamina kuhinja res je dišeča, ker je v naših srčkih sama sreča.

Tian Dežman, 4.a

Lana Zagoršek

Zoja Predan Črešnik

TA ČAROBNI GOZD...

V gozdu zelena je divjina, tu izginja vsa mestna sivina, tu ostajajo žalostne misli tu se rojevajo nove zamisli. Ko gozd oblije mesečina, to je prava umetnina, čuti se kot žive sanje, sliši dreves se šepetanje. Gozd, vir življenja, vir globokega mišljenja, vir zelenja in šumenja, vir modrosti in učenja. Skupaj z njim dihamo zrak, tudi kadar pade mrak. Ta zrak diha čisto vsak, pa naj bo revež ali veljak.

Nina Selič 9.a,

Lana Kunčnik

BESEDE

Besede postavljajo meje in prodirajo skozi goste veje. Besede imajo posebno moč, ki razsvetlijo še tako temno noč.

Beseda ni skleda in ni polna meda. Če iz ust pride napačna beseda, lahko zgodi se prava zmeda.

Besede lahko spremenijo svet, le pravilno jih moramo znati ujet. Besede te razvedrijo in nasmejijo, napačne pa življenje grenijo.

Beseda stvari obrača in reči prevrača. V besedi je skrit zaklad, ki moraš ga imeti rad.

Zoja Lukman, 7.a

Gasper Žgeč

Zoja Petrovič

Starejše učenke 3. na državnem tekmovanju

V športni dvorani OŠ Markovci je v četrtek, 16. 1. 2025, potekalo četrtfinalno državno tekmovanje v košarki - vzhod 2 za učenke letnikov 2010 in mlajše. V skupini smo se pomerili z lanskimi državnimi prvačinami 2. OŠ Rogaška Slatina, ki tudi letos merijo na državni naslov in OŠ 3 Murska Sobota. Tekma z OŠ 3 M. Sobota je bila dokaj izenačena, izkušnje Sobočank pa so bile odločilne v 3. četrtini igre, ki so jih pripeljale do zmage. 2 OŠ R. Slatina pa je v obeh tekmah, tako z nami in Sobočankami prišla do lahkih zmag. Mi smo s 3. mestom izjemno zadovoljni, saj naše učenke košarko igrajo le pri urah športa, pri obeh šolah pa večina učenek igra klubsko košarko.

Ura	Tekma	Rezultat
10.30	OŠ Markovci : OŠ III M. Sobota	6 : 14
11.30	2. OŠ R. Slatina : OŠ III M. Sobota	33 : 52
12.30	OŠ Markovci : 2. OŠ R. Slatina	8 : 40

VRSTNI RED: 1. 2. OŠ ROGAŠKA SLATINA, 2. OŠ III MURSKA SOBOTA, 3. OŠ MARKOVCI
1. uvrščena ekipa se je uvrstila v polfinale državnega tekmovanja. **Čestitamo!**

Mentor: Zlatko Marčič

Foto: OŠ Markovci

Občina Markovci
in
Osnovna šola Markovci

vabita na

prireditev ob slovenskem kulturnem prazniku,
Prešernovem dnevu,

z naslovom

MEDKULTURNOST NAS KREPI.

Prireditev bo v **petek, 7. februarja, ob 12. uri**
v **večnamenski dvorani**
v **Markovcih.**

Prijazno vabljeni!

ZVEZDE SO DVIGNILE SE NA NEBO

Božični koncert Kulturno umetniškega društva Markovski zvon

Ob izteku preteklega leta je Kulturno umetniško društvo Markovski zvon izvedlo že 29. tradicionalni Božični koncert z naslovom *Bila je noč*. Kot vsako leto na praznik sv. Štefana 26. decembra, so farno cerkev osvetlile svetle zvezde in vodile pastirja do jaslic, kjer je našel novorojeno Božje dete.

Polno cerkev poslušalcev so zaobjele melodije vseh pevskih sekcij našega društva, za njihovo harmonično izvedbo pa so poskrbeli njihovi vodje:

CePZ Jutranja zarja z zborovodjem Andrejem Krambergerjem, KZ Glasis pod vodstvom dirigenta in zborovodje Ernesta Kokota, MeCPZ Sv. Marko z zborovodkinjo Alenko Domanjko Rožanc, OCPZ Zvonček z zborovodkinjo Mio Pernat in MS Animatorji pod vodstvom zborovodkinje Zale Stolec.

Gaj Herman je v vlogi pastirja, katerega so pesmi kakor zvezde ponesle do kraja, kjer se je na božično noč rodil Jezus, povezoval celoten koncert. Dodatno noto k povezovanju je dodala še Helena Vogrinec.

Največji doprinos pri zapisu zgodbe koncerta je prispevala idejna vodja Lana Kristovič. Mlada vodja in instrumentalistka OCPZ Zvonček ter članica mnogih sekcij KUD Markovski zvon je svojo idejo uspešno ponesla do oči gledalcev.

Ob koncu je v cerkvi zadonela pesem *Bila je noč*, besedilo katere je napisala prav Lana, za glasbo pa sta poskrbela Mia Pernat in Niko Kostanjevec, kot tudi *Sveta noč*, ki smo jo ob soju luči odmevno zapeli vsi zbrani.

S tem projektom smo dokazali, da je medgeneracijsko sodelovanje in povezovanje eno izmed temeljnih vodil našega društva.

Polna cerkev obiskovalcev in pohvalni odzivi so dokaz uspešnosti našega dela in nas spodbujajo, da še naprej z umetniškim ustvarjanjem ohranjamo kulturo našega kraja.

Hvaležni smo za ta čarobni večer!

Ana Stolec

Foto: KUD Markovski zvon

**GLOBINSKO ČIŠČENJE
MLINARIČ**

BRIGITA
051 250 505

MARKO
040 814 413

Sedežne garniture
Preproge

Avtomobili
Oblazinjeno pohištvo

Intervju s Simono Jakopin, rojeno Hari, iz Nove vasi

Pogovarjali smo se z našo domačinko Simono Jakopin, rojeno Hari, iz Nove vasi pri Markovcih. Simona od svojega otroštva živi v Ljubljani, kjer si je z možem Mihom ustvarila dom. Z nami bo podelila nekaj utrinkov o svoji dosedanji poti, izživih, uspehih in strasteh, ki jo izpolnjujejo.

Simona, kako se spominjaš svojega otroštva v Novi vasi? Kako je bilo obiskovati malo šolo v Markovcih, kjer sva bili celo sošolki, in nato nadaljevati šolanje v Ljubljani? S kakšnimi izzivi si se soočala pri šolanju kot slabovidna?

Moje otroštvo v Novi vasi je bilo zelo kratko, saj sem svoja prva tri leta otroštva preživela v Avstriji, nato se je naša družina vrnila v Novo vas.

Kot takrat vsi otroci sem se tudi jaz žogala na cestnem ovinku naše hiše in bili smo večkrat "kregani" zaradi nevarnega prometa. Pozimi pa smo se na našem dvorišču radi spuščali s sanmi po manjšem bregu. Že kot otrok sem zelo rada prepevala.

Kot vsi otroci sem se tudi sama veselila male šole, ki je prehitro minila, saj sem že v naslednjem šolskem letu zaradi zelo slabega vida morala v 1. razred osnovne šole v Ljubljano, v Zavod za slepo in slabovidno mladino – danes Center IRIS. To je bil takrat zame in moja družino velik šok, saj sem kot majhna deklica morala šolanje preživeti v internatu in tako dneve preživljala ločeno od svojih domačih.

Šolanje v Ljubljani je bilo zame podobno kot pri drugih otrocih, le da smo pri učenju in drugih šolskih aktivnostih imeli prilagoditve s pripomočki za slepe in slabovidne in ob tem so nas navajali na samostojno življenje.

V osnovni šoli ni bilo večjih težav, saj smo imeli prilagoditve. Ko pa sem v Škofji Loki obiskovala srednjo lesarsko šolo, sem naletela na več težav, ki sem jih s svojo trmo uspešno premagovala. Velika težava je bila z mojim pogledom na šolsko tablo, bilo je veliko tehničnih risanj in učbeniki niso bili pisani v povečanem tisku. Zato so mi večkrat priskočili na pomoč učitelji in moji sošolci.

Kako poteka tvoje vsakdanje življenje danes? Kako si se privadila na življenje v Ljubljani in kakšne so prednosti ali izzivi življenja tam? Kako skrbita z možem Mihom za gospodinjstvo in kako sodelujeta pri vsakodnevnih opravilih?

Z možem živiva čisto normalno življenje kot vsi drugi. Ker mož tudi ne vidi, si morava pomagati in prilagoditi najino življenje, saj tudi midva kuhava, pospravljava in morava v nabavo v trgovino.

Ker sem Ljubljano že spoznala v osnovni šoli, s privajanjem na novo okolje nisem imela težav. V mestu imaš pri roki čisto vse, tudi javni mestni promet je skoraj na vsakem koraku, tako da brez težav lahko prideš hitro z enega konca na drugi konec Ljubljane.

Pri vsakodnevnih opravilih si pomagava in jih delava skupaj, kar pa je najbolj pomembno, da morajo stvari biti vedno na istem mestu, ne glede na prostor.

Kako sta se z Mihom spoznala in kaj je vajina zgodba ljubezni? Kaj te najbolj osrečuje v vajinem zakonu? S katerimi izzivi se kot par soočata in kako jih premagujeta?

Spoznala sva se leta 1994 na Visokem, na Tavčarjevi domačiji, kjer sva bila oba na poletnem taboru slepih in slabovidnih. V letu 2001 pa sva najino zvezo okronala s poroko.

Rekla bi, da je za dobro vezo brez večjih pretresov potrebno medsebojno spoštovanje in pogovor. Nekega odličnega recepta pa ne poznam.

Osrečuje me najina ljubezen in skupna ljubezen do glasbe. Ker imava veliko skupnih interesov, sva zelo povezana in se dopolnjujeva.

Simona kljub slabovidnosti uživa v planinarjenju in glasbi.

Foto: arhiv Simone Jakopin

Planinarjenje je izjemen hobi – kako ga doživljaš kot slabovidna? Kaj ti pomeni glasba in kako sta začela ustvarjati kot Duo Simi? Ali imata kakšne posebne cilje ali želje glede vajine glasbene poti? Kaj najraje kuhata skupaj in kdo je glavni »šef« v kuhinji?

Nisem si mislila, da bom v zadnjih štirih letih prehodila toliko planinskih poti. Slepim in slabovidnim se je ponudila možnost, da z odborom in Planinec pri Planinski zvezi Slovenije sodelujemo pri osvajanju vrhov, tudi v visokogorju. Na začetku sem si rekla, grem na tri ali štiri pohode, potem pa bom videla, kako naprej. Na pohodih nas je spremljala vedno dobra energija, vedno bila odlična družba in vsakemu je dodeljen spremljevalec, ki nas vedno varno pripelje čez ovire in mimo prepadov. Vedno nam znajo opisati okolico in nam pomagati, ko nastopi utrujenost. Potrebno je le medsebojno zaupanje. Sedaj je za menoj že približno 150 pohodov, tudi na dvatisočake. Bila sem na odpravi na Breithorn med Švico in Italijo, ki je visok 4164 metrov.

Glasba mi pomeni veselje, napolnjuje me z energijo in z njo sem postala bolj samozavestna. Vse to mi daje tudi obiskovanje ur solo petja v glasbeni šoli in na ta način krepim svoj glas in izboljšujem tehniko petja.

Kot duo SIMI pa sva začela čisto slučajno. Na eno od komercialnih televizij sva se prijavila z avtorsko skladbo na natečaj za neveljavljene glasbenike in bila povabljenka k predstavitvi skladbe. Tu sva spoznala pravega človeka, s katerim še danes sodelujeva. Posneli smo že 33 avtorskih skladb in tudi dva videospota.

Po izdaji drugega albuma je seveda želja, da izide še najin tretji CD, da torej posnameva še kakšno svojo skladbo in da bi obiskala še kakšen oder v Sloveniji.

Kar se tiče kuhinje, je najino delo lepo razdeljeno. Po navadi se kar izmenjujeva pri štedilniku in za delovnim pultom. Sama rada pečem piškote in najini gostje vedno pohvalijo, kako dobri so. Šefa v kuhinji pa ne potrebujeva.

Kateri trenutek v tvojem življenju bi označila kot najbolj ponosnega? Kako ohraňuješ pozitiven odnos do življenja kljub izzivom? Kakšno sporočilo bi rada predala ljudem, ki se soočajo s podobnimi življenjskimi okoliščinami?

Nase sem zelo ponosna, saj mi je uspelo kljub slabemu vidu v življenju že marsikaj; sebi in drugim sem dokazala, da zmorem. Rada se spominjam najine prve izdaje zgoščenke, nadalje, ko sem prvič stopila na dvatisočak »Stol« in tudi biti na 4 tisoč metrih višine.

Vedno moraš na sebe in na okolico gledati pozitivno, ne jamrati in z dobro voljo lahko uspeš.

Kot sem omenila, čim manj jamranja, ne samo ležati na kavču, da bo kaj padlo z neba. Prvi korak moraš narediti sam in pokazati malo dobre volje in biti vztrajen.

Kakšne cilje in želje imaš za prihodnost – osebno ali poklicno? Če bi imela neomejene možnosti, kaj bi si najbolj želela izkusiti ali doseči?

V prvi vrsti je želja, da ostanem zdrava, da s svojimi ostanem v odličnih odnosih kot do sedaj. Kot sem že napisala, je cilj tudi izdati novo zgoščenko in osvojiti še kakšen vrh v visokogorju.

Tudi, če bi imela neomejene možnosti, nisem nikoli razmišljala, kaj želim izkusiti oziroma doseči. Če bo življenje tako, kot ga živim, bom srečna.

Draga Simona, pristrčna hvala za tvoje pričevanje, ki je mnogo več kot le zgodba o premagovanju ovir – je zgodba o pogumu, vztrajnosti in ljubezni do življenja. Z odkrivanjem smisla in udejanjanjem vrednot preobražaš vsakodnevne izzive v priložnosti za rast. Verjamem, da nam bodo tvoje podeljene življenjske izkušnje vsem v navdih, pa tudi kot opomnik v težkih trenutkih, ko nas preveva malodušje in ne vemo, kako naprej.

Zgodba naše domačinke Simone in tudi njenega moža Miha nas uči, da so meje pogosto tam, kjer si jih sami postavimo, in da je življenje lahko čudovito, če ga živimo z ljubeznijo, pogumom in strastjo.

In prav tega; obilo ljubezni, poguma in strasti želim vsem nam danes, jutri in naprej.

Brigita Vrtačnik

PROSIMO, DARUJTE KRI!

RKS — OZ PTUJ in OO RK MARKOVCI vas vlijudno vabita na krvodajalsko akcijo, ki bo potekala:

V ENOTI ZA TRANSFUZIJSKO DEJAVNOST PTUJ

V TOREK, 18. 2. 2025. od 7.30 - 11. ure.

PROSIMO, POKLIČITE IN SE NAROČITE NA DAROVANJE KRV

Vsak dan med delovniki od 7. do 15. ure na tel.:

051/615-124

Krvodajalcem se zahvaljujemo za odziv, razumevanje ter upoštevanje vseh preventivnih zaščitnih ukrepov.

PROSIMO, DARUJTE KRI!

RKS — OZ PTUJ in OO RK MARKOVCI vas vlijudno vabita na krvodajalsko akcijo, ki bo potekala:

V ENOTI ZA TRANSFUZIJSKO DEJAVNOST PTUJ

V ČETRTEK, 13. 3. 2025. od 7.30 - 11. ure.

PROSIMO, POKLIČITE IN SE NAROČITE NA DAROVANJE KRV

Vsak dan med delovniki od 7. do 15. ure na tel.:

051/615-124

Krvodajalcem se zahvaljujemo za odziv, razumevanje ter upoštevanje vseh preventivnih zaščitnih ukrepov.

VALETA – 25 let kasneje

V soboto, 11. januarja 2025, smo se nekdanji sošolci ponovno zbrali, da obeležimo 25 let od zaključka osnovne šole. To srečanje bi sicer že moralo biti lansko let, vendar smo se končno zbrali, da obudimo spomine, obnovimo stike in se zopet srečamo.

Dogodek se je odvijal v prijetnem okolju Pri Ribeku v Stojncih, kjer je bilo vzdušje sproščeno in polno smeha. Ob tej priložnosti smo se ponovno srečali z obema razredničarkama, katerih prisotnost je obudila spomine na vse pomembne trenutke, ki smo jih preželi skupaj v šoli.

velj skupaj v šoli.

Razredničarki sta s toplimi besedami poudarili, kako ponosni sta na vse nas. Z veseljem sta spremljali naš razvoj in ugotovili, kako smo se razvili v odgovorne odrasle osebe, ki pa ohranjamo prijateljstva in vezi, ki so nastale v mladosti.

Večer se je zaključil v prijetnem vzdušju, z željo, da se ponovno srečamo čez pet let, ob tridesetletnici zaključka osnovne šole. To srečanje ni bilo le ponovno druženje; bilo je dokaz, da čas ne more izbrisati vezi, ki smo jih spletili v mladosti.

Nina Prelog

Brezplačno jutranje razgibavanje preko zooma

V prvih dveh mesecih leta 2025 vam bo Društvo Šola zdravja podarilo brezplačno jutranje razgibavanje, ki bo potekalo preko platforme Zoom. V obdobju od 6. januarja do 28. februarja se lahko jutranjemu razgibanju pridružite vsak delovnik od 8. do 9. ure.

Vsak delavnik JIH boste našli na isti povezavi:

<https://us02web.zoom.us/j/82327889626?pwd=nm14luhIKG9m-Tixe9gBNRJsRRehSDf.1>

ID srečanja: 823 2788 9626
Geslo: 2025

Jutranje razgibavanje se bo začelo s polurno telovadbo po metodi "1000 gibov", naslednje pol ure bo namenjeno vajam za moč. Ob sredah bo po vadbi "1000 gibov" sledila bo vaja "Dihamo z naravo". Spoznali boste vaje sproščanja in umirjanja.

Razgibavanje preko Zoom platforme bo zagotovo prišlo prav, še posebej

tistim, ki so iz različnih razlogov omejeni na dom in se ne morejo udeležiti jutranje vadbe na prostem v eni izmed skupin Šole zdravja. Kljub temu da Društvo Šola zdravja ostaja zavezano telovadbi na prostem, saj je gibanje na svežem zraku ključnega pomena tako za krepitev, kakor tudi za ohranitev našega zdravja, je eden od motiv Društva, ki ga zagotovo ne gre pozabiti tudi ta, da je »za naše zdravje bolje, da telovadimo kjerkoli, kot da ne telovadimo nikjer!«

Markovski fašenk na fotografijah

Izjemno lepo je videti povorko razno raznih norčavih pustnih likov, organizirane skupine, ki skladno izvajajo neko sliko in posameznike z nenavadnimi domislicami. Pa vendar so to samo trenutki, ki jih vidimo in gredo v pozabo. Zato, da to ostane zapisano, uporabljamo fotografske aparate ali dandanes že zelo dobre mobilne telefone (pametne telefone). Tudi z njimi lahko nastanejo lepe fotografije. Zato vas vabimo, da sodelujete v EXTEMPORE fotografskem natečaju (brezplačno), ki ga organizirata Občina Markovci in Fotoklub Maribor. Vse časovne roke in druga tehnična navodila dobite na spletni strani Fotokluba Maribor.

<https://www.fotoklub-maribor.si/klub/2025/01/11/ex-tempore-fasenk-v-markovcih/>

Veselim se vaših izdelkov, domačini vidite to z drugačnimi očmi, kot mi prišleki.

Za Fotoklub Maribor Miha Kacafura

fašenk

V MARKOVCIH

ETNOLOŠKI PROGRAM 2025

02.02. ob 24:00 BIČEV POK (pred občinsko stavbo Markovci)
Predstavitev bodo pripravili: Etnološko društvo Markovci
23.02. ob 14:00 PREDSTAVITEV ETNOLOŠKIH LIKOV IN OGLED MUZEJSKE ZBIRKE (za občinsko stavbo Markovci)
Predstavitev bodo pripravili: Etnološko društvo Markovci
ob 15:00 PREDSTAVITEV MARKOVSKKE KULINARIKE OB FAŠENKU IN KOLINAH.
Predstavitev bodo pripravili: Članice društva podeželskih žena občine Markove, Kulturno društvo Bukovci, Turistično društvo Markovci, mesarstvo Spirala.
Nastopajoči: Godbena pihala Markovci, Ženska pevška skupina Florine, trije nekdanji člani ansambla Prerod (v Karnevalski dvorani Markovci).
01.03. ob 13:00 PUSTNA POVORKA
Pogostitev udeležencev povorke, podelitev nagrad.
Igra ansambel Opev (Karnevalska dvorana Markovci)

fašenk

V MARKOVCIH

Biti krvodajalec je moj način življenja

»Biti krvodajalec je moj način življenja,« nam je z nasmehom na licu povedal Stanislav Kitak iz Prvencev, ki je do konca lanskega leta kri daroval 93-krat, na sprejemu pri županu pa prejel zahvalo za 90-krat darovano kri. Povprašali ga smo, kako se spominja začetkov darovanja krvi in kako je danes.

Najbrž je mnogo fantov, ki so služili vojsko v nekdanji državi Jugoslaviji in prvič darovali kri ravno tam, saj so nas spodbujali k humanitarnosti. Eden izmed njih sem bil tudi jaz, v vojski sem daroval dvakrat. Drugič sem bil nagrajen tako, da sem za plačilo prejel en dan odhoda prej domov. To je bilo leta 1987. Ko sem se zaposlil, sem se ravno tako po možnostih vse do danes udeleževal organiziranih krvodajalskih akcij. Glede nato da še takrat ni bilo naše občine in tudi ne občinske organizacije Rdečega križa, me je sodelavec povabil, da se včlanim v Krajevni odbor Rdečega križa

Prejemnik zahvale za darovano kri Stanislav Kitak

Foto: arhiv

Cirkovce, kjer so imeli zelo dobro organizirano krvodajalstvo in kolikor vem ga imajo še danes. Tako sem kar nekaj let bil njihov član in krvodajalec. Nato so me povabili v Krajevni odbor Rdečega križa Dornava in tam

sem bil član in krvodajalec vse do ustanovitve naše Občinske organizacije Rdečega križa. Hvala bogu mi zaenkrat zdravje služi, saj nikdar nisem bil odklonjen zaradi zdravstvenih težav. Tudi pri delodajalcih sem le zelo redko imel težave zaradi odsotnosti, tudi, če so me nenadoma klicali iz transfuzije, da potrebujejo mojo kri. Če je le možno, se udeležim sprejema pri županu, saj, če se on zaveda, da smo del zelo pomembnega humanitarnega dela, smo se krvodajalci dolžni odzvati povabilu. Posebej mi je toplo pri srcu, ko se zavedam, da sem kot krvodajalec omogočil nekomu, da preživi in živi.

Tako nam je na kratko opisal svojo humanitarno poslanstvo Stanislav Kitak, ki mu seveda želimo obilo trdnega zdravja, da bo s svojo darovano krvjo še naprej lahko reševal človeška življenja.

Marija Prelog

Drugo srečanje in delovanje starejših gasilcev-gasilk GZ Markovci - Cirkulane - Zavrč v letu 2024

GZ in komisija za delo z veterani smo po programu dela komisij v GZ organizirali drugo srečanje veteranov, tokrat v PGD Cirkulane. Srečanja so se udeležili veterani vseh PGD. Vsa-koletno srečanje je namenjeno predvsem druženju starejših gasilcev. Prav prijetno je poslušati njihove pripovedi izpred več desetletij o začetkih gasilstva v naših krajih in o takratni kmečkih opravilih, pa tudi politike ne izpustijo.

Komisija za delo z veterani v naši gasilski zvezi deluje drugače, kot nam narekuje poslovnik, namreč sestajamo se skupaj, imamo skupne seje, kar je drugače kot prej v Občinskem poveljstvu Markovci z vsemi desetimi predsedniki komisij za veterane po gasilskih društvih. Skupno sestavljamo, pripravljamo programe in načrte dela in aktivnosti za veterane. Hvala, GZ, občinam in gasilskim društvom, da nam to omogočajo.

Veterani in veteranke naše GZ, ki združuje tri občine, smo ustvarjali, gradili prve začetne temelje gasilstva, pričeli smo utrjevati preventivne in operativne naloge, načrte, ki so ključnega pomena prostovoljstva: pomagati sosedu, občanom in širši skupnosti ob nesrečah zaščite in reševanja pred naravnimi in drugimi nesrečami.

Naše največje priznanje oziroma nagrada je, da se današnji mladi vključujejo v to našo humanitarno, prostovoljno organizacijo, da prevzemajo odgovorne funkcije-naloge v gasilstvu. Prav tako nam je v zadovoljstvo, da nam je zaupano, da lahko opravljamo določene aktivnosti v društvih in v GZ.

Prve aktivnosti komisije veteranov za leto 2024 so se pričele 15. 2. 2024, ko smo organizirali predavanje na temo »skrb za zdravje v jeseni življenja, oziroma kaj lahko doprinesem, da ne bom dementni«. Predavala nam je dr. Marija Damše. 16. 5. 2024 smo se udeležili srečanja- posveta predsednikov komisij za veterane vseh gasilskih društev Podravske regije.

Nadalje smo 21. 5. 2024 organizirali ekskurzijo – izlet naših veteranov. Na pot smo se podali z avtobusom in s tremi gasilskimi kombiji, bilo nas je kar 71. Ogleдали smo si PGD Voličina, po tem smo nadaljevali pot proti Zgornji Kungoti, Svečini, Zavrhu in na koncu zaključili še v Borovcih, kjer smo si ogledali muzej starodobnih strojev in traktorjev pri g. Janezu Veseliču.

Že vrsto let smo si želeli v Občinskem poveljstvu Markovci, da bi se organizirala tekmovalna ekipa veteranov, prav to nam je uspelo v novi gasilski zvezi.

V letošnjem letu smo imeli 15. 6. 2024

Srečanje veteranov GZ MCZ v Cirkulanah

Foto: GZ MCZ

gasilsko tekmovanje GZ v PGD Cirkulane, tega tekmovanja so se udeležile tudi tri ekipe veteranov iz PGD Bukovci, Stojnci in Sobotinci, vse tri ekipe so se uvrstile na regijsko tekmovanje. Dosegli so lepe rezultate, čestitke veteranom in mentorjem.

16. 6. 2024 je Podravska regija organizirala regijsko srečanje starejših gasilcev-gasilk v Zamušanih, srečanje smo se udeležili prav tako v velikem številu.

9. 10. 2024 smo imeli jesenski piknik veteranov-veterank v PGD Stojnci, kjer nas je skupaj z gosti bilo 135.

18. 10. 2024 smo bili povabljeni na ogled gasilske vaje GZ v Zavrču, kjer smo bili tudi pogoščeni skupaj z vsemi operativnimi gasilci naše GZ.

Veliki dan GZO MCZ je bil 23. 11. 2024 ob 10. uri, kjer je potekalo drugo srečanje veteranov-veterank v PGD Cirkulane. Zahvala Gasilski zvezi, Prostovoljnemu društvu Cirkulane, županji ga. Antoniji Žumbar in občini Cirkulane za lep sprejem.

Predsedniki komisij za veterane po društvih GZ smo bili zelo počaščeni ob prejemu povabila na skupno zadnjo sejo vseh organov GZ v gostišče Ribek v Stojncih.

V načrtu dela za leto 2025 je, da bomo obiskali vsako leto vse veterane-

-veteranke, ki so v tekočem letu praznovali okrogle obletnice od 70. leta naprej. V letu 2024 je bilo takih okroglih obletnic 29. Ob obisku vodstva GZ, PGD in nas tričlanske komisije za veterane smo jim ob čestitki izročili darilo, v zahvalo za njihovo dolgoletno prostovoljno delo v gasilstvu.

Skozi celo leto 2024 je bilo veliko priprav in usklajevanj za vse dogodke, ki smo jih uspešno skupaj realizirali.

Da je komisija za veterane-veteranke lahko izvedla vse omenjene dogodke, se zahvaljujemo za posluh in finančno podporo v prvi vrsti GZO-MCZ, Občinam Cirkulane, Zavrč, posebej pa naši Občini Markovci, županu g. Milanu Gabrovec, gasilskim društvom in sponzorjema Urošu Meglič, ki je zaposlen pri Webu Maribor, kjer se ukvarjajo s prodajo skupne in zaščitne opreme, ter veteranu tov. Vladu Korošču iz Zabovcev.

Veterani-veteranke GZ prav tako prispevamo svoj delež v obliki kotizacije ob vsakem dogodku.

Spoštovani vsi, ki ste in spoštujete humano delo gasilcev v tem primeru nas, vaših veteranov. Hvala vam za vašo pozornost, prispevek in vso podporo, ki nam jo dajete.

Ivan Golob

Foto: GZ MCZ

Fašenk- čas za smeh, veselje in norčavost!

Fašenk je obdobje, ko si nadene-mo maske, pustimo domišljiji prosto pot in za trenutek pozabimo na vsakdanje skrbi. V Kulturno umetniškem društvu Maska iz Stojncev to tradicijo živimo že od leta 2010. Naše društvo danes združuje 45 članov, vključno s simpatizerji, ki nas podpirajo v naši pustni misiji: širiti smeh, dobro voljo in neustavljivo energijo, kjerkoli se pojavimo. Mi smo maškori – vedno pripravljeni na ples in druženje! Izdelava karnevalskih mask je umetnost, ki ima korenine globoko v naši kulturni dediščini. Pri nas maske niso samo okras – so simbol prehoda med zimo in pomladjo, izganjanja zlih duhov ter prinašanja veselja in barvitost v zimski čas.

Naše maske so igrive, razkošne in bogate z detajli, v katere vtremo tudi sporočilo. Vsako leto pustni duh začnemo prebujati približno dva meseca pred dogodkom. Navdih za maske iščemo povsod: v knjigah, na internetu, v naravi – in tudi v smehu naših članov. Ko ideja dozori, se lotimo dela. Penasta guma, goba, tekstil, bleščice, trakovi in perje so naši najljubši materiali, ko maske začnejo dobivati svojo podobo. V tem procesu je vsak detajl pomemben. Od skice do rezanja, lepljenja in barvanja, pa vse do tistega zadnjega peresa ali bleščice,

ki maske vdihne dušo. Maske preizkusimo, prilagodimo in pripravimo, da so udobne – ker pravi maškori morajo plesati, skakati in razveseljevati brez omejitev! Naši kostumi so prav tako razkošni kot naše maske.

Letos bodo kraljevali zeleni in rumeni odtenki, ki bodo ponazarjali prebujajočo se naravo. Medtem ko moški člani društva ustvarjajo rekvizite in sceno, naše pridne članice dokončujejo kostume s takšno ljubeznijo in skrbnostjo, da bi jih vsak rad nosil.

A maska ni le kos materiala. Oživi šele, ko jo nadenemo, ji vdihnemo življenje in jo predstavimo svetu. S skrbno usklajenimi plesnimi koreografijami in glasbo razveseljujemo ljudi, kjerkoli nastopamo, in poskrbimo, da se nas še dolgo spominjajo.

Trenutno v KUD Maska predano ustvarjamo nove pustne podobe, ki bodo letos znova očarale množice. Če vas navdušuje fašenski duh, se nam pridružite pisani rajajoči karavani karnevalskih mask in etnografskih likov!

Postanite del našega pustnega rajanja in skupaj z nami oživite tradicijo v tem »petem letnem času«, ko maškori zaživijo.

Lep predpustni pozdrav!
Vaše Žabe

Marjana Vajda - KUD Maska

Zahvala

Spoštovani občani, župljani in vsi, od blizu in daleč, ki ste se odzvali povabilu na glasbeno pogovorni večer 11. decembra 2024 v župnijski dvorani. Zahvaljujem se vam v imenu moje hčerke Simone in zeta Miha, bila sta prijetno presenečena ob polni dvorani ljudi.

Posebej se iz srca zahvaljujem Brigiti Vrtačnik, ki je bila pobudnica večera in ga je čudovito vodila in gospodu

župniku Janezu Maučecu za gostoljubnost. Iskrena hvala tudi gospodu županu Milanu Gabrovcu za pomoč in sodelovanje.

Kot mama in tašča sem bila zelo ganjena, ko sem z vami delila dobre misli in zahvale, ki ste jih namenjali Simoni in Mihi, ko sta z nami delila svojo življenjsko zgodbo.

Srčna hvala.

Marija Hari

Ohranjajmo čisto in prijazno občino Markovci

Spoštovani občani, naša skupnost je najlepša takrat, ko skupaj skrbimo za čisto okolje. Žal opazimo, da se na nekaterih postajališčih in pri zabojnikih ob pokopališču pojavljajo odpadki, ki tja ne sodijo. Želeli bi vas spomniti, da so zabojniki ob pokopališču namenjeni izključno odpadnim svečam, medtem, ko lahko druge odpadke ustrezno ločujete doma.

Prav tako vas vabimo, da kosovne in ostale odpadke prinesete na zbirni center v Markovcih ob uradnih urah.

S tem ne le prispevate k lepši podobi naše občine, temveč tudi k boljši skrbi za okolje.

Čisto in urejeno okolje je odraz solidarnosti in spoštovanja drug do drugega. Skupaj lahko poskrbimo, da bodo Markovci ostali prijazno in prijetno okolje za vse generacije.

Hvala za vaše razumevanje in sodelovanje!

Vaša Občina Markovci

GLASBENI
PROGRAM
karnevalska dvorana v Markovcih

fašenk
V MARKOVCIH 2025

SOBOTA, 22. februar od 20.00 ure PLAVI ORKESTAR E.T. FIRBCI SKATER	SOBOTA, 1. marec od 20.00 ure MODRIJANI ANSAMBEL STIL VLADO KALEMBER
PETEK, 28. februar od 20.00 ure JAN PLESTENJAK Mi2 DEJAN VUNJAK & BRENDIJEVE BARABE	PONEDELJEK, 3. marec od 20.00 ure JELENA ROZGA ANSAMBEL SAŠA AVSENIK SKUPINA PLAMEN

Občina Markovci

Novost v pustnem šotoru

V nedeljo, 23. 2. 2025, bo v pustnem šotoru, v industrijski coni Markovci, potekal nov dogodek z naslovom: PREDSTAVITEV MARKOVSKO KULINARIKE OB FAŠENKU (PUSTU) IN KOLINAH

s pričetkom ob 15. uri oz. po predstavitvi etnografskih pustnih likov, ki bo potekala na občinskem dvorišču. Vsi nastopajoči in gledalci so po nastopu vabljeni v pusti šotor.

Organizatorji (Občina Markovci) smo letos želeli pustnemu dogajanju dodati še nekaj novega. K sodelovanju smo povabili Društvo podeželskih žena Občine Markovci, Turistično društvo Občine Markovci, Kulturno društvo Bukovci in Pihalno godbo Občine Markovci in še nekaj nastopajočih.

Koline so včasih veljale za največji posvetni praznik na podeželju, v občini Markovci pa je takoj za kolinami fašenk ali pust, ki zadnja leta že prekaša praznik kolin. Za oba praznika je značilno, da se ljudje družijo ter dobro in veliko jedo,

predvsem mesnih in »mastnih« jedi. Iz tega je vsem znan rek: Pust masten okrog ust. Organizatorji smo se odločili, da združimo oba praznika in ju skušamo obiskovalcem predstaviti s kulinariko, ki je precej podobna, razlikuje se predvsem v sladica.

Obiskovalcem želimo ob tem dogodku predstaviti nekaj značilnih jedi, ki smo jih in jih še pripravljamo v naših domovih ob kolinah in fašenku (pustu). Te jedi bodo obiskovalci lahko poskusili in si ogledali kako naredimo okusne domače krofe.

Jedi ob kolinah:

Koline so včasih potekale skozi ves dan. Pri delu je bilo prisotnih več ljudi, zato se je skozi ves dan kuhalo in jedlo. Zvečer pa se je na kolinah zbrala cela širša družina ob bogato obloženi mizi. Gospodinja je za kolinsko večerjo pripravila: hrtiševu juho, hrtišne kosti, pečeno meso, klobase, razne solate in priloge tudi kislo zelje ali repa ni manjkala. Za sladico je postregla jabolčni kompot, pogače in potico.

PUSTNE JEDI:

Tradicionalne jedi, ki so jih v pustnem času pripravljale naše babice in mame so bile: mesna juha s smetano, kuhana rdeča rebra, domače klobase, pečena svinjaka glava, kislo zelje ali repa, kuhan krompir, domač kruh. Za najznačilnejšo pustno sladico veljajo krapčiči (krofi), poleg tega pa še kvašeni flancati, ocvrte miške, krhki flancati in kompot iz suhih sliv. Te jedi obustu še danes pripravljajo v marsikateri družini in z njimi pogostijo domače in maskare, ki jih obiščejo.

Na dan dogodka bomo pripravili naslednje jedi, z njimi pogostijo nastopajoče etnografske maske in jih proti manjšemu plačilu ponudili obiskovalcem.

Na voljo bo: dušeno kislo zelje, pražen krompir, svinjska pečenka in domača klobasa, pečena svinjska glava in sveže ocvrt krapčič (krof) ali kvašeni flancat.

Članice Društva podeželskih žena Občine Markovci bodo na dogodka cvrle

krofe in za obiskovalce pripravile praktičen prikaz izdelave krofov ter delile informacije, kako narediti lep predvsem pa okusen krof. Poleg klasičnih krofov bo mogoče dobiti tudi informacije, kako pripraviti krofe z drožmi.

Člani Kulturnega društva Bukovci bodo poskrbeli za pražen krompir, ki ga bodo pripravljali v pustnem šotoru. Člani turističnega društva pa bodo v šotoru pripravili dušeno kislo zelje.

Člani Pihale godbe Markovci, ženska pevska skupina Florine (KD Bukovci) in trije člani nekdanjega ansambla Prerod bodo z glasbo poskrbeli za dobro vzdušje in dobro počutje obiskovalcev.

Vabimo vas, da nas obiščete v čim večjem številu in se skupaj z nami vrnete v kulinarčno preteklost, ki jo želimo ohraniti za naše zanamce.

Sejem korantovih zvoncev v Markovcih – praznik tradicije in druženja

Pod okriljem Etnološkega društva Markovci je v soboto, 17. januarja 2025 uspešno zaživel že 3. sejem korantovih zvoncev, ki je privabil korante od blizu in daleč. Večina jih je prišla zaradi zvoncev, veliko pa tudi zaradi druženja.

Na ogled in prodajo so bili številni kompleti, različno velikih, predvsem ročno izdelanih zvoncev.

Svoje izdelke sta tudi tokrat predstavila domača mojstra Janez Cimerman in Marjan Šamperl, ki sta v januarju kar precej ur preživela v delavnici. Pri razkrivanju postopka izdelave sta bila kar malo skrivnostna. Nikakor nočeta izdati tistih ključnih korakov pri izdelavi. Tistih, ki na koncu ločijo dobre zvonce od slabših.

Na stojnicah so obiskovalci lahko kupili tudi rože, duhe, gamaše, manjkalo pa ni niti vil za hudičke in bičev za pokače.

Člani Etnološkega društva so poskrbeli tudi za dobro vzdušje. Pripravili so srečelov, obiskovalce pa pogostili s pečenim krompirčkom in pijačo.

Pri izbiri srečke je imel srečno roko domačin Tomas Bezjak, ki je za nagrado prejel velik korantov zvonec, katerega sta društvu podarila Janez in Marjan.

Darko Štrafela

Izžrebanec srečelova v družbi Janeza Cimermana in Marjana Šamperla

Verjetno najstarejši še aktivni ribič na širšem območju Ptuja

Sladkovodni ribolov je bil svoj čas kot gospodarska panoga zelo razširjen, pa tudi ribiška društva - družine so imela dosti več članov, kot jih imajo danes in tudi vode so bile bolj čiste ter posledično tudi bolj polne ribjega življa. Sedaj nekako prednjači športni ribolov pod parolo LOVI in SPUSTI. Na vseh ribiških tekmovanjih upoštevajo ta moto in po končani tekmi in tehtanju vse ribe spustijo nazaj v vodo. So pa tudi ribiški navdušenci za lov velikih kapitalnih rib, kjer se z ulovljeno ribo slikajo in jo nato spustijo.

Je pa ta ribolovni šport primeren za starejšo populacijo - upokoјence, da jih od doma zvabi v naravo za in ob vodo, kjer lahko spustijo živce na »pašo«, pozabijo na zdravstvene tegobe in težave, se lepo namestijo na primerno mesto ob vodi in čakajo, da ribe same priplavajo k njim. Zgornja meja starosti ni nobena ovira, saj so med ribiči upokoјenci, stari kar precej preko osemdeset let. V širšem območju Občine Ptuj po starosti prednjači Janez Cigula iz Dornave, ki šteje častitljivih 86 let in ga lahko redno srečate ob vodi ribnika v Dormavi in Borovcih, kjer je najstarejši član ribiške sekcije v sklopu športnega društva Borovci.

Sicer pa Janez o svojih ribiško ribolovnih aktivnostih pravi: »Živel smo v neposredni bližini reke Pesnice,

Janez Cigula

ki za časa moje mladosti še ni bila regulirana in je ob nekoliko večjem deževju poplavlila celotno Pesniško dolino. Mirne duše lahko rečem, da že od petega leta tako ali drugače lovim ribe. Imel sem dva starejša brata, od katerih sem se učil ribiških veščin, vsem trem pa je bil nekakšen mentor starejši sosed, ki smo mu rekli Ernečev dedek. On nas je učil, kako iz bucike narediti trnek, kako ga zavezati na cvirn ali čevljarsko dreto,

saj takrat teh ribiških pripomočkov, kot so danes, ni bilo mogoče kupiti. Z vodo, ki se je razlila na njive in travnike, so iz struge odšle tudi ribe, ki smo jih potem, ko se je voda umaknila, lovili v kotanjah, ki niso bile povezane s strugo, kar z rokami. V strugi smo, ko se je vodostaj normaliziral, občasno lovili ribe tudi z rokami. Sem član Ribiškega društva Dornava in Ribiške sekcije Borovci vse od njune ustanovitve. Redno se udeležujem več ali manj vseh tekem, ki jih organizira društvo oziroma sekcija. Mislim, da je ribolov šport kot nalašč za upokoјence, saj nas vabi za in ob vodo, kjer v prijetni družbi sovrstnikov čas hitreje mine. V grobem poznam na tem širšem ptujskem območju večino ribičev in sem skoraj prepričan, da sem z nepolnimi 86 leti najstarejši še aktivni ribič, kar si želim biti še kar nekaj časa. Je pa res, da mi kar nekaj 80 letnikov vztrajno sledi, ampak me ne bodo ujeli. Prijetnih in manj prijetnih dogodkov v teh 80 letih je bilo obilo, vendar bom omenil samo zadnjega. Na Dornavski tekmi za ribiškega carja društva, ki se je odvijala v delu rokava stare Pesnice sem z linjem, ki je tehtal 600 g postal car društva za leto 2024, kar je verjetno najmanjša teža, ki je ustoličila carja.

Ignac Habjanič

Mira Munda (1949–2024)

Globoko užaloščena, prizadeta, prazna v sebi, pravzaprav težko opišem svoja občutja ob smrti Mire Munda.

Pa danes ne o tem, danes o Miri, o najinem znanstvu, ki je preraslo v prijateljstvo, skupnih doživljanjih, njenem delu, o Miri, ki nas je s svojimi domislicami spravljal v dobro voljo, o smehu, o vsem, kar ste vedeli in česar morda niste vedeli o njej. Njen značaj, njeno življenje, so zaznamovali optimizem, delavnost, prijaznost in ljubezen do svojih. O vsem tem bom pisala v svojih spominih, ki sem jih strnila v štiri obdobja.

Spoznali sva se seveda v osnovni šoli. Bila sem dve leti starejša, v šestem razredu, Mira je bila v četrtem razredu. V režiji učiteljice Pavle ŽLAHTIČ smo zaigrali Grimmovo pravljico Janko in Metka. Predstava je bila uspešnica, saj je imela režiserka srečno roko pri izbiri igralcev: Mira, nekoliko debelušna, dobrovoljna, nasmejana, je igrala Metko, Vrbanova Micka - njenega brata Janka, Munda Karolina, sedaj Meglič - njuno mamo, očeta Veselič iz Borovcev, jaz sem bila seveda čarovnica. Vaje smo morali velikokrat prekiniti zaradi smeha. Pa saj veste, v teh letih je pač vse še smešno.

Sledilo je srednješolsko obdobje. Dijaki ptujskih srednjih šol iz Markovcev smo bili vsi kolesarji, v lepem in slabem vremenu, v topli pomladi in tedaj še hudih zimah. Nekoč je nekomu med potjo v torbi zamrznilo črnilo v nalivnem peresu. Vsemu navkljub so bila kolesarjenja en sam smeh. Bilo je malo avtomobilov, vozili smo se vstric. Vračanja iz šole so bila še najbolj zabavna. Komentirali smo učni proces v šolah, govorili to in ono o strogih »prfoksih«, ki so nas nekateri še vikali. Ugotavljali smo, da so tudi odličnjaki v strogih ptujskih srednjih šolah dobivali »cveke«. Pa tudi to je bilo smešno. Posebna kolesarska dvojica sta bili Mira in Liza. Bili sta sošolki, sosed v razredu in neločljiv kolesarski tim. Med vračanjem iz šole sta imeli veliko postankov, saj so bile teme njunih pogovorov gotovo vroče, ali pa je bilo toliko smeha, da vožnja ni bila mogoča. Prvi postanek je bil tam nekje pri Tumažvem lesu, nato pri Matekvem križu in nazadnje še pri odcepu za Markovce.

No, pa smo na biciklih končali srednjo šolo.

Čez nekaj časa sem našla Miro v združnem domu v Markovcih. To je bilo nekje leta 1973, ali celo 1974.

Mira je uradovala v prvem nadstropju, v kmetijski blagajni. Bila je cvetoča, urejena, nasmejana, sveže poročena, še vedno zaljubljena. Takrat je bil združni dom markovska vlada v malem. Imeli smo vse resorje sedanjih ministrstev: pošto, trgovino z živili, kmetijsko trgovino, gostilno, ob nedeljah mesnico, zvečer kino, v prvem nadstropju kmetijsko blagajno, krajevni urad, krajevno skupnost. Imeli smo celo neodvisno vejo oblasti - poravnalni svet. Zares pestra ponudba storitev v domačem kraju. Delavci smo bili v glavnem domačini in poznali smo vse kraјane, poznali njihove stiske, sočustvovali ob njihovih izgubah, se veselili uspehov in spremljali razvoj naše kraјevne skupnosti, ki se je razvijala predvsem s sredstvi samoprispevka. Poznali smo hišne številke vseh občanov, celo njihove datume rojstva in sorodstvene vezi.

Sreda je bila poseben dan v tednu. Tedaj je bil v »halah« odkup živine. Zjutraj se je Mira odpeljala na sedež zadruge na Ptuj in se okoli 9. ure vračala z avtobusa s polnim cekarjem denarja - brez varnostnikov, v veselem pričakovanju, da bo lahko še isti dan poplačala vsa živinčeta, ki so jih mali in veliki kmetje tega dne prodali v »halah«. Morda se kdo še spomni s kakšno hitrostjo je naštel denar. Gotovo bi bila huda konkurenca sedanjim strojčkom, ki preštevajo gotovino. Takšna je pač bila: energična, hitra in učinkovita, pa seveda vedno prijazna. Ko je nekoč dejala, da mora jutri še to in ono postoriti doma, sem vedela,

da je to storila že včeraj. S svojimi idejami in dejanji je bila vselej dan ali dva pred nami. Redke so bile, pa vendar nepozabne, skupne malice. Najboljšo je ob kolinah postregel združni Tina - pečena rebrca, Mira nas je razvajala z dušenim, kadnim zeljem in pečenicami, ob fašenko sem včasih tudi jaz ocvrla krhke flancate, bolj redko, pa vendar vrhunsko, je bilo Konradovo vino. Proti drugi ali tretji uri popoldne se je Mira znova skrbno naličila in pogledovala proti glavni cesti. Čakala je zeleno SIMCO in njenega Ivana.

Nekega dne je zapustila združni dom in uživala na prostranem, urejenem, njej najljubšem, Rekano - vem dvorišču. Hleve je napolnila z najboljšimi pasmami prašičev, malih in velikih in jih prav po človeško razvajala. Zato uspehi niso izostali. Razvajala je tudi sebe: še zmeraj naličena, s skrbno izbrano garderobo, pa klobuček ali baretka, ki sta ji še kako pristajala. Razgled z domačega balkona, ki so ga njeni zgradili prav za njo, ji je pomenil največ: pogled na domače dvorišče, Mirkovo hišo, polje proti Prvencem, pa Ptujski grad in še dlje. Kako malo, njej pa tako dragoceno! Preveč lepo, da bi trajalo. Kot strela je udarila neozdravljiva bolezen. Dolgo je kljubovala. Redko, vendar smo se občasno srečevale tiste, ki smo še ostale od nekdanjega združnega doma. Nazadnje pri sestrični Majdi, za kratek čas, pa vendar.

Nekaj dni potem, ko je bila nastanjena v domu za starejše, sem jo na njeno srčno željo, obiskala. Umaknili sva se v miren kotiček doma. Ves čas je s tresočo roko stiskala mojo dlan in me vedno znova posadila nazaj na sedež, če sem želela domov. Vse je želela vedeti: »Ali Hanika še vedno kuha šnops?« »Ali si srečala nestorja Antona Črešnika?« »Kako zelo pogrešam Erno!«. Zelo lepo in s ponosom je govorila o svojih dveh, Kseniji in Petri. Upravičeno, le kdo bi si ne želel tako postavnih, uspešnih in prijaznih hčera. Nazadnje sem se le poslovila, ne da bi v istem domu obiskala svojo sestro, saj me je doma nestrpnost čakal nekdo, ki me je prav tako pogrešal in potreboval. To je bilo najino zadnje srečanje.

Hvala Mira, ker si bila del mojega življenja, moja zaupnica, svetovalka ... Mnogo sem se naučila od tebe in za vselej boš ostala v mojem najlepšem spominu.

Danica Tement

Štefan Vugrinec (1931-2024)

V mesecu novembru lanskega leta se je od nas poslovil Štefan Vugrinec, vsem starejšim in malo mlajšim občanom poznan kot učitelj, ki nas je učil v četrtem razredu. Nam Markovčanom pa predvsem kot sovaščan, prijeten sogovornik in človek vreden spoštovanja.

Štefan je v Markovcih pričel poučevati 1. januarja 1962 leta kot mlad učitelj. Rad je povedal, da so ga v Markovce pripeljali kar na lojtrskem vozu. V letih, ko je živel in služboval v Markovcih, je v kraju pustil neizbrisljiv pečat. Predan je bil pedagoškemu poklicu kot učitelj četrtega razreda. V času pomanjkanja učiteljev je pogosto prevzel delo tudi na predmetni stopnji. Vsi, ki nas je učil, se ga spomnimo tudi kot mentorja šahovskega in prometnega krožka. Skrbel je za poklicno usmerjanje učencev. Pod njegovim mentorstvom je delovala tudi šolska zadruga. Posebno poglavje pa je bil njegov glasbeni talent, ki se je zrcalil v mladinskem pevskem zboru OŠ Markovci.

Vpet je bil v delo različnih lokalnih društev. Bil je ustanovni član in prvi zborovodja moškega pevskega zbora Alojz Štrafela Markovci v letih 1967–1976. V treh dramskih predstavah, ki jih je organiziralo društvo, se je izkazal tudi kot igralec. Šest let je opravljal

funkcijo blagajnika Avto moto krožka. Leta 1966 je prevzel tajniške posle krožka in jih opravljal vse do leta 1993. Kot strokovnjak s področja varnosti v cestnem prometu, je delal kot član strokovne komisije za varnost prometa pri Skupščini občine Ptuj in bil član Komisije za šolstvo, vzgojo in varnost prometa. V času največjega razcveta Telovadnega društva Partizan Markovci je bil vodja in vaditelj pionirske vrste in z njo nastopal na telovadnih akademijah in nastopih. Bil je tudi tisti, ki je marsikateremu Markovčanu v 60. letih prejšnjega stoletja skupaj s takratnim ravnateljem Žlahtičem prvič približal gibljivo sliko na velikem

platnu, saj mu je ob vseh obveznostih uspelo takrat v Ljubljani opraviti tečaj za kinooperaterja. Za svoje delo na področju vzgoje in izobraževanja, na kulturnem in drugih področjih je prejel številna priznanja in pohvale: red dela s srebrnim vencem – državno priznanje, srebrni znak Zveze sindikatov Slovenije, bronasto in srebrno plaketo AMZ Slovenije in srebrno Gallusovo značko Zveze kulturnih organizacij Slovenije.

Za njegovo prispevek k ugledu in napredku Občine Markovci mu je leta 2008 takratni župan Franc Kecek podelil naziv častnega občana Občine Markovci.

Štefan se je upokojil leta 1996. Z ženo Vero sta se preselila na Hajdino, vendar je še naprej ohranjal vezi z Markovci. Dokler mu je zdravje dopuščalo, se je s svojim ponijem občasno zapeljal skozi vas in z veseljem poklepetal z domačini. Skoraj vsakega je poznal. Kar je bilo pri učitelju Štefanu še posebej presenetljivo je bilo to, da je svoje bivše učence in sovaščane tudi takrat, ko mu je vid že zelo nagajal brez težav prepoznal po glasu.

Darko Štrafela

Ne, nočem molčati!

Ne, nočem in ne morem molčati, pa čeprav vem, da hočemo danes slišati le tisto, kar nam ugaja in narediti le to, kar nam koristi. Zaradi tega se bo tudi tokrat marsikdo izmed vas zmrdoval: »Kaj pa tale čudak spet tečnari. Vedeti bi moral, da so danes drugi časi, nove potrebe, drugačne vrednote ...« O, pa še kako to vem! Občutim jih. In prav zaradi tega lahko trdim: časi se spreminjajo, potrebe ljudi se spreminjajo in tudi vrednote se spreminjajo, toda nekatere vrednote, kot so odnos do dela, kruha, resnice, predvsem pa do človeka, morajo vedno ostati v nas. Te vrednote poosebljajo človeka. Takrat pa, ko jih bomo zavrgli, se bomo vrnili na stopnjo zveri, ki se med sabo le grizejo za večji kos mesa.

Živimo v času, ko so nam usta polna fraz: »Najprej moramo poskrbeti za najbolj ranljive skupine prebivalstva – za otroke, za invalide, za starejše ...« Tega nam ne nalagajo samo zakonodaja, ampak tudi pravila lepega vedenja. Na žalost pa se v sodobnem svetu požvižgamo na bonton, saj pogosto podležemo načelu: »Glavno, da imam jaz polno rit.« Ne verjamete? Dovolite, da vam opišem samo en primer.

Že od otroških let pa do upokojitve in nato pa še naprej, dokler so me potrebovali, sem delal z mladino. Skupaj smo pripravili na tisoče kulturnih, športnih in družabnih prireditev. Nikoli nisem delal za denar in ne za priznanja. Preprosto in iskreno – bil sem srečen med njimi. Sedaj jih pogrešam. Če je le mogoče, hodim na prireditve na katerih nastopajo. Takrat sem spet z njimi. Srečen sem. Na žalost pa je takih priložnosti vedno manj. Zakaj? Prisluhnite.

Zelo rad obiskujem prireditve, ki jih pripravlja OŠ Markovci. Rečem lahko, da tako kvalitetno pripravljenih nastopov nisem videl še nikjer drugod. Moti pa me nekaj drugega. Na prireditveni prostor

pridem vedno vsaj pol ure pred začetkom v upanju, da bom še dobil prosti sedež.

Zadnjič (in podobno že večkrat) pa sem doživel naslednje: Stopil sem v dvorano, ko je bila še skoraj polovica sedežev še nezasedenih. Toda prve vrste v dvorani so bile namenjene VIP članom. Tam zame ni prostora, sem samo naveden občan. S težavo sem se prebijal med vrstami na tribuni. Toda, glej ga zlomkal! Na prostih sedežih so ležale jopice, kape, šali, časopisi ... kot opozorilo, da je sedež že zaseden. Nisem hotel tečnari. Končno sem v kotu zadnje vrste le našel prosti sedež. Že sem hotel sesti, ko me je ustavil učenec iz višjih razredov osnovne šole.: »Ne, ne, tukaj pa ne! Sedež šparam za prijatelja!« Ni mi preostalo drugega, kot da sem se umaknil na stojišča v oddaljenem kotu telovadnice. Ob meni je stala neka mamica s približno tri leta starim otrokom v naročju. Neuspešno je stegovala vrat proti odru, na katerem je nastopal njen starejši sin. Med tem pa so še vedno ostali prosti VIP sedeži in še vedno so ležale jopice, šali, kape ... na nezasedenih sedežih. Nisem mogel več vzdržati. Leta so zahtevala svoje. Razočarano sem predčasno zapustil prireditev.

No, ne bom več skrival: učitelj sem. Da, čeprav sem že dolgo v pokoju, sem vedno bil in to bom tudi ostal vse do smrti. Še vedno sem učitelj« starega kova«. Nekoč sem vzgajal svoje učence v smislu: živite zdravo, delajte dobro, bodite pošteni, pomagajte drugim, (odstopite sedež starejšim). Takrat so me učenci in starši kot učitelja spoštovali in imeli radi. Danes pa premišlujem: »Starši teh otrok so bili vendar moji učenci, oni pa sedaj vzgajajo svoje otroke, sem si zaslužil njihovo spoštovanje in ljubezen?« Morda bi se morali tako vprašati tudi vi, kajti »jabolko ne

pade daleč od drevesa«. S sprejemanjem sodobnih »vrednot« se iz roda v rod vedno bolj oddaljujemo od človeka. Ne dovolimo, da se zaradi kosa mesa in stopničko višje spremenimo v zveri, ko pa je vendar tako lepo, če se med sabo razumemo, si pomagamo in se imamo preprosto radi! Zato vas prosim, ne vzgajajte naših otrok v robote za grabljenje nazivov in denarja. Postanejo naj ljudje, ki bodo hoteli delati, biti pošteni, hoteli

razumeti druge in predvsem sposobni ljubiti, pa nam bo vsem veliko lepše v tem hladnem in vedno bolj odtujenem svetu.

Začnemo lahko že s tem, da odstopimo sedež tistemu, ki ga bolj potrebuje ali pa vsaj - **naj bo sedež tako dolgo nezaseden, dokler nekdo ne sedi na njem.**

Poskusimo!

Ivan Laura

ZBIRALNA AKCIJA STAREGA PAPIRJA

OŠ MARKOVCI - 9. razred

(Zbiramo ČASOPISE, REVIJE, REKLAME, ZVEZKE brez plastičnih ovitkov, KNJIGE brez trdih platnic, PISARNIŠKI PAPIR brez plastičnih map in fasciklov....).

V KONTEJNER NE SPADA KARTON IN PAPIRNATE BRISAČE...

Spoštovani občani in občanke!

Učenci 9. razredov OŠ Markovci se vam najlepše zahvaljujemo za izkazano sodelovanje v let 2024 in vas vljudno prosimo, če v keson za papir na šolskem parkirišču res odlagate samo papir.

Po vaseh bomo devetošolci pobirali papir vsak mesec v soboto in nedeljo, v tednu pred odvozom papirja s strani koncesionarja za odvoz odpadkov.

Hvala za vašo podporo.

Trije dobri možje

Glavna značilnost Miklavža, Božička in dedka Mraza je njihova vloga decembrskih obdarovalcev, ki otrokom prinašajo darove.

Psihologi so ugotovili, da velik odstotek otrok že pri petih letih dvomi o tem, da se lahko trebušasti Božiček spusti skozi dimnik, a jih veliko, celo tistih na pragu najstništva, noče, da bi jim povedali, da Božička, dedka Mraza in Miklavža ni, ker bi resnica uničila čar praznika.

Ljubezen do daril je verjetno razlog, da so v Sloveniji kljub različnim zgodovinskim okoliščinam preživeli vsi trije obdarovalci, čeprav se jim je v preteklosti pisala različna usoda.

Pred drugo svetovno vojno je bil Božiček znan predvsem v mestih, Miklavž pa je bil bolj prisoten na podeželju. Po vojni sta se Božiček in Miklavž umaknila v zasebne kroge, v ospredje pa je stopil dedek Mraz.

Na slovenskem so Božička pred 2. svetovno vojno srečevali otroci v mestih, medtem ko so v vaseh kot zimskega obdarovalca poznali sv. Miklavža. Oba sta se po drugi svetovni vojni umaknila iz javnega življenja v domove in cerkvene skupnosti, saj je prišel čas dedka Mraza. Božiček se je ponovno začel pojavljati ob Miklavžu in dedku Mrazu konec 80. let 20. stoletja.

Po 2. svetovni vojni se je moral Miklavž s spremstvom in drugimi oblikami svoje pojavnosti zaradi spremenjenih družbenih razmer in ideologije umakniti iz javnosti v družinsko okolje. To se je zgodilo postopoma od konca vojne do začetka 50. let 20. stoletja, ko je v javnosti popolnoma prevladal dedek Mraz, miklavževanje pa je bilo prepovedano. V resnici pa ni čisto zamrlo, zlasti v krajih nekoliko odmaknjenih od mestnih središč. Navkljub desetletjih prepovedi so na trgih in v trgovinah prodajali Miklavževe šibe, medenjake z Miklavževimi podobo in podobo parklja.

Leta 1952 so pri Založbi prijateljev mladine Slovenije izšle razglednice z upodobitvijo dedka Mraza Maksima Gasparija. Počasi se je rodil politično izumljen dedek Mraz. Mitološko bitje, ki bi naj v novi družbeni ureditvi po 2. svetovni vojni postopno nadomestil Miklavža in Ježuščka. V naslednjih letih se je pogosto pojavljala besedna zveza dedek Mraz in babica Zima, pri čemer je dedek Mraz nastopal kostumiran, babica Zima pa je bila le oznaka za letni čas, v katerem se je prikazal dedek Mraz. Lik dedka Mraza je dobival svojo podobo skozi propagandne akcije in praznične prireditve. Uveljavilo se je večdnevno praznovanje novoletne jelke, ki je od leta 1948 postajala vse bolj pomembna in je postopoma izrinjalo miklavževanje iz javnega življenja. V javnosti so te novosti označevali kot odlične, zasebno pa so jih ljudje sprejemali s pomisleki. Sprevedni dedka Mraza so počasi pričeli usihati v 70. in 80. letih 20. stoletja, predvsem zaradi pomanjkanja sredstev.

Z osamosvojitvijo in spremenjenimi družbenimi raz-

merami se je dedek Mraz vseeno obdržal. Na javni ravni mu danes družbo delata Miklavž in Božiček. Usahnilo pa je poimenovanje praznika novoletna jelka. Danes ga je nadomestil izraz novoletno praznovanje. Izraz novoletna jelka pa je ostal, kot oznaka za vrsto okrašene jelke ob koncu leta. Nekaj let pred pojavom vseh treh obdarovalcev je skladatelj Janez Bitenc napisal in uglasbil pesem o dedku Mrazu (siva kučma, bela brada ...) postala in ostala je vse do danes neke vrste njegova himna, ki jo pozna vsak.

Od 80. let 20. stoletja se je decembrskim obdarovalcem ali dobrim možem v Sloveniji pridružil globalizirani Božiček, ki je dobil svojo podobo v 19. stoletju po zaslugi ameriškega ilustratorja Thomasa Nasta. Z demokratizacijo življenja po osamosvojitvi leta 1991 se je v trgovinah, nakupovalnih središčih in na ulicah začel pojavljati ob dedku Mrazu. Nevidni slovenski Ježušček je tako ostal le še v nekaterih, zlasti verujočih družinah, sicer pa je njegova vloga božičnega obdarovalca postopoma bledela. Nadomestil ga je globalizirani Božiček, simbol komercializacije božiča, ki je začel tudi pri nas plezati na streho, se spuščati skozi dimnik in obdarovati.

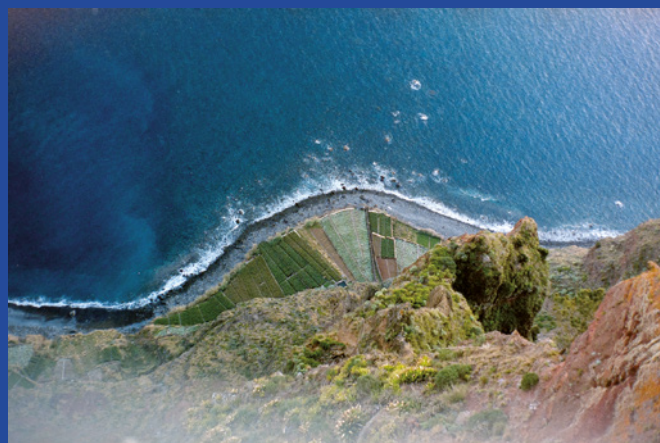
V Sloveniji danes vitalno živijo drug ob drugem vsi trije dobri možje. Tako miklavževanje, kot obisk dedka Mraza sta našla svoje mesto v registru nesnovne dediščine. Kaj bo prinesla prihodnost ne vemo. Znan slovenski etnolog Janez Bogataj se v eni od svojih monografij sprašuje, ali bodo vsi trije ostali? Bo kateri od njih postal predmet zgodovinskega spomina ali bomo dobili še četrtega? Sama se nagibam k slednji možnosti.

Sara Cizerl

Dobrodošli v svet skozi objektiv!

Vsaka slika nosi svojo zgodbo, čustvo ali pogled na svet, kot ga vidi – mlad fotograf, ki še vedno raziskuje, eksperimentira in išče svojo pot.

Foto: Samo Kodrič

OSMEROSMERKA

V spodnji mreži se skrivajo različni glasbeni instrumenti: BOBNI, CITRE, FLAVTA, HARMONIKA, KITARA, KLARINET, KLAVIR, OBOA, ORGLE, POZAVNA, ROG, SAKSOFON, TRIANGEL, TROBENTA, TUBA, VIOLA, VIOLINA. Če jih poiščete, iz preostalih črk dobite geslo.

H	A	R	A	T	I	K	G	S	K
L	A	A	S	N	B	E	A	E	L
N	K	R	I	T	V	K	I	L	A
L	L	N	M	R	S	A	S	G	V
E	A	V	I	O	L	A	Z	R	I
G	R	T	F	B	N	N	O	O	R
N	I	O	R	E	I	I	R	B	P
A	N	U	A	N	M	L	K	O	O
I	E	E	B	T	N	O	T	A	G
R	T	O	U	A	C	I	T	R	E
T	B	I	T	A	T	V	A	L	F

AVTORICA: Špela Vrtačnik

ŠE VEŠ, KAK GUČIŠ?

V Markovcih imamo svoj poseben govor, ki bogati našo etnografsko dediščino. Imenuje se markovsko mednarečje. Zinka Zorko ga je opredelila kot mednarečje med haloškim in prleškim narečjem. V našem govoru lahko najdemo veliko narečnih besed, ki so večina slovanskega izvora, kar nekaj jih je prevzetih iz nemščine, manj pa iz madžarščine.

V tej številki je pred vami nekaj naših narečnih besed, ki se navezujejo koline. Črka *j* predstavlja glas, ki se sliši skoraj kot *e* oz. predstavlja mešanico med *e* in *i*.

- negda: некоč
- tejko: toliko
- negi: nekje
- svetek: praznik
- kložja: krama
- gazda: gospodar
- vütro: zjutraj
- fejst: zelo
- hram: hiša
- krnička: manjša lesena skleda
- kašniče: krvavice
- zaklono: ubito
- šroga: leseni podest
- pomalen: počasi
- štikl: kos
- žüpa: juha
- jüžnatj: malicati
- razpraftj: razkosati

- nücatj: potrebovati
- cejtñige: časopis
- gužva: gneča

»Negda so ne melj tejko mesa, ka bi ga fsakj den jelj. Negi enkrat na leto so melj koline, enkrat pozimj. Te je bija to pravi svetek. Či so sosjdi ej pa kdo okolj zvedlj, ka de neše meja koline, te so se zmenlj, pa so šlj ponoči doj zanosilj. Pred vrata od štalink so nanosilj kložjo, ka gazda vütro ne bi moga do svije pritj. Fčasjh so celo s cvekj vrata doj zabilj.

Kda so ble koline, te so mesar pa kakj drügj moškj že fejst rano k hramj prišlj. Pret kak so začelj, so prvo šnops rüknalj. Kda je mesar svijo zaštihna, te je gospodija prišla s krničko, ka je v jo vlovla kri za kašniče. Zaklono so zavleklj na šrogo, pa začelj pomalen kožo doj jematj. Gda so kožo pa špeh doj vzelj, je gospodija dobla kakj štikl mesa za kislo žüpo, pa ka ga je dala hitro pečt, ka so lehko potlj jüžnalj. Svijo pa so pomalen razpravlj, včasjh so nücalj celj den. Ke pa se je na kolinah še dale delalo, pa v drügjih cejtñigah, ka nede tü preveč gužve.«

Špela Vrtačnik

SUDOKU

	7		2				1	
			1		7			8
8		2				4		
9	6	5						3
			5		1			
1						5	8	6
		1				8		2
6			7		5			
	2				8		9	

KOLUMNA

STRANIŠČNA ODISEJA

1. 1. 2025 ob 9.14. Po praznih ulicah se prihuljeno kakor jara kača plazi gosta megla. Prežeta je s porogljivim nasmehom, ki ga napajajo naše utopične novoletno dietne zaobljube. Nenadoma skozi njo zareže krilata kamikaza. Čokat, prežvekan pank golob nerodno pristane na robu okenske police. Ne izgleda najbolje. Kadi se mu iz perja, šepa in rahlo zaudarja po prestanem žveplu. Pijano se opoteče proti šipi, kjer na drugi strani zagleda še hujši primerek. Na eni izmed najbolj genialnih pogruntavščin človeške vrste se v smrtnih krčih zvija izmaličena gmota, razmontirana do zadnjega atoma. Vsa preznojena se v Kristusovih mukah spastično bori s stranskimi učinki veselega decembra - peristaltiko. Samo v zadnjem tednu, začeniši z božičem, je zabetoniral njegov prebavni trakt s kilo in pol bifteka, taco pršuta ter korpo kruha in peciva. Glede na to, da sem nazadnje zaužil vlaknine junija 2017, se je moj velikopotrební modus operandi znašel v

hudih škripcih. Med mukotrpnim tiščanjem, ki je po zvočni podobi spominjal na porod, so mi od sile popokale očesne kapilare. Zagrabila me je panika, kajti spomnil sem se srhljive zgodbe, ki sem jo prebral na spletu. Nekemu stricu, ki je bil strasten zagovornik zelhanega in goreč nasprotnik kakršnekoli oblike gibanja, naj bi na božično jutro med posvetnim opravilom počila oba ušesna bobniča. Zato je povsem normalno, da se človek vrne iz velike potrebe napol gluh. Razen vegetarijanci. Z ženo tako že lep čas prvih petnajst minut po izločanju komunicirava s pomočjo megafona. Naj vas ne čudi, ko boste prišli h komu na obisk in bo le ta visel poleg žlice za obuvanje. Ljudje, prihodnost investiranja ni v kriptovalutah. Raje oplemenitite svoje življenjske prihranke z vlaganjem v proizvodnjo megafonov, kajti dokler bo človek, bo vedno sranje.

Črtomir Vor

Oglašujte v Listu iz Markovcev!

Še vedno velja: 1 + 1 GRATIS

CENIK OGLASNEGA PROSTORA		Velikost v mm
- zadnja stran ovitka	250,00 EUR	267 x 386
- 1/1 notranja stran	180,00 EUR	270 x 378
- 2/3 notranje strani	110,00 EUR	170 x 378
- 1/2 notranje strani	80,00 EUR	133 x 378 (pokončno) ali ležeče 270 x 190
- 1/3 notranje strani	60,00 EUR	170 x 190 ali 95 x 378 ali 201,5 x 140
- 1/4 notranje strani	40,00 EUR	133 x 190 ali 270 x 90
- vizitka	20,00 EUR	87 x 50